

وزیردارانی کایته سولی و کایته فعلی در تاریخ ۳ خرداد ۱۳۲۱ لایحه آنرا تقدیم مجلس کرد (آقای محترم در نظر نگرفت که اکسر نادیه ریال متفقین محدود نشود و قضیات ما

ابنطور میشود که شده است) همه میدانند که دو چیز دوار ذش پول کاغذ مؤن است پشتونه و حجم آن، قبل از ورود متفقین با بران با جدیتی که دولت در امور اقتصادی داشت صدو هشتاد میلیون تومان اسکناس جو بان چولی را اداره میکرده بس ازورود آنها حجم اسکناس هفتاد میلیون تومان بالغ گشت چون قشون متفقین تولید کنند بود که در مقابل کار وجهی بدست آورده خرج کند و فقط مصرف کنند و با اسکناس بانکملی خود را اداره مینمود و ضمیمات اقتصادی ما را متلاشی کرد و قیمت زندگانی را ۱۰ برابر ترقی داد و چون بول ماقوچ العاده تنزل.

کرد و اجرای قرارداد مالی برای متفقین صرف نمیکرده بجای اینکه بمنادوایه و چهارشنبه و دوست و هشناوریال بگیرند دولته و چهارشنبه در خارج طلا میخریدند و آنرا در ضرایغه ما، سکه میکرددند و در بازار آزاد ۵۶۰ ریال یعنی دو مقابل میفرودند این هم خوشبختی ما بود که طلا بخاور میانه میرفت و متفقین احتیاج نداشتند که ازما اسکناس بخواهند والا قرارداد مالی را اداره میدادند و ما را ی تمام معنی دچار انفلاسیون مینمودند بنا بر آنچه عرض شد بین دولت ایران و متفقین محترم اکون غیر از قرارداد مالی که آنها فقط بین ما و دولت انگلیس منعقد شده و متفقین دیگر از آن استفاده نموده اند قراردادی نیست و مذاکرات بین ما و متفقین که ناشی از این بیان میشود ناچار باید به حکمیت خانه باید.

د گهر مشرف قیسی

غیر از قرارداد مالی که آنها فقط بین ما و دولت انگلیس منعقد شده و متفقین دیگر از آن استفاده نموده اند قراردادی نیست و مذاکرات بین ما و متفقین که ناشی از این بیان میشود ناچار باید به حکمیت خانه باید.

راجح باستفاده که از راه آهن نموده اند بحساب من که هیچ اغراق

استفاده متفقین ندارد متفقین محترم بما هفتاد میلیون تومان مقرر وضد، غیر فخر

از راه آهن از اینکه راه آهن ما قبل ازورود آنها چقدر بارحل میکردو پس از

ورودشان بچه مقدار بالغ گردید آنها هر زحمتی که متحمل شده و

از آن هر استفاده که کرده اند نفع وضر و شان مر بوط بخودشان است.

راه آهن در هر روز هزار تن بیشتر حمل نمیکرده ما رساندیم بیزده هزار تن، بیار

خوب ما حرفي نداریم خوب این استفاده را کی بروه است؟ خود متفقین برده اند، ما از این استفاده هیچ بھره نبردایم حالا ما امروز از متفقین چه میخواهیم؟ همان راه آهنی را که از ما گرفته اند بنا تحويل بدهند و اگر اقدامی و اصلاحی کرده اند بنا هیچ مبنی ندارند. از سال ۱۳۰۷ ی بعد که لیره ۶۰ ریال قیمت داشت ما ۴۰ میلیون تومان خرج راه آهن کرده ایم و بعد از جنگ که قیمت لیره در بازار آزاد چند برابر شده سرمایه ما بعد اقل دو میلیارد است و از هر کس که سوال کنند در مالک دیگران باشد سود و استهلاک این سرمایه چه مبلغ باید

واما راجع به اینه که در خلاک ما نایس و اصلاحاتی که نموده اند در پاره : هیچ چیز غبار آداب انسانیت حاکم قفیه نیست- اگر کسی بخانه اینه متین در ایران دیگری رفت و مجاناً و بلا عنوان در آن سکنی و برای آشایش خود بنا نمای در آن خانه نمود و با در بنا نی موجود اصلاحاتی کرد آداب انسانیت جنین حکم میکند که دو موقع حرکت از ساحف خانه نشکر کند و مغارجی که نموده از او مطالبه شاید (صحیح است) دعا یافت این قبیل امور مرسومه بدرجۀ گذشت و سخاوت هر دست است (صحیح است) و ما انتظار نداریم که متفقین محترم در این مدت سه سال و نیم که از همه چیز مملکت استفاده نموده و وضعیت اقتصادی ما را مختل کرده اند با چیزی گذشت شاید تاریخ نشان می دهد که ملت ایران هیشه میهمان نواز بوده و مرتبه انتقام را ماست که از متفقین خود در راه پیروزی آنها از هیچ پیغام طلاقه نمایم (صحیح است).

متافقانه اشخاصی که فعلاً با متفقین محترم مذاکره می‌کنند و از
منافع ایران دفاع می‌نمایند صلاحیت آن را ندارند که خدمات
و کرامه راه آهن این سلکت را در راه پیروزی متفقین مانها تذکر دهند و من یعنی
دارم که اگر در حواست های مشروع و قانونی ما را با آنها توضیح دهند با روح عدالتی که
در آنها سرع داریم از نسل هر کوئه مساعدت مطابقه نمی‌کنند (صحیح است) در هر سلکت
و فنیکه یا مفاسع عالیه مملکت میان میادین معاشران و موافق بهم متفق میشوند چه خوب بود
بس از آنکه اینجا در کمپیون مخاطب و خارجه که هر دو برخلاف مفررات تشکیل شده بود
بر روی آقای وزیر دارای شدیداً اعتراض نمودم و بعضی از نمایندگان افلاط حاضر در جلسه هم
با من از در خارج شدند نمایندگان اکثریت با ما موافقت و آقای وزیر دارای را از اندام بچین
معادلات نهی می‌دانند خدیده من این است که یعنی نسبت اعتبار و تصویب مجلس شورای اسلامی
دولت نمیتواند بیست و بیست میلیون دلار که بزرگ امروز حد میلیون نومیان است از بابت
لوازم راه آهن و کامیون و ماشین آلات مسامله کند (صحیح است) و هر معامله که دولت بدون
تحمیل مجلس نموده ارزش قانونی ندارد (صحیح است) دولت باید صورت کلیه اشیاء را بجلسه
باورد و مجلس آنچه را که ضروری بداند اجازه معامله دهد چنانچه بدون نظارت مجلس
شورای ملی و نیست اشخاص که صلاحیت آنها مورد تردید است معاملاتی بشود گفتنه از
اینکه این عمل برخلاف مفررات قانون اساسی است ممکن است برای ملت فروض هنگفتی
نهیه کند که جریان نایاب بر باشد ، خدیده من این است که دولت باید یک دولتی باشد که
شخصیت داشته باشد و حقیقی که در مقابل متفقین می‌شود بگویید خوب ملت ایران سه سالیو
بیم برای پیروزی شاهه چور زحمت کنید راه آهن خودش را تدبیر کرد ، آنوقه سلکت
را فشنون شما در اینجا صرف کردند ، بخارج رفت آنچه ما میتوانیم در حدود امکان کردیم

ما در مقدور ایمان بیش از این که کردیم نمیتوانیم بگنیم در واقع یک ملت فقیری مثل ملت ایران بیش لذا آنچه که نسبت به متفقین خودش کرد نمیتوانست بگنند باید بک دولتی باشد که با متفقین صحبت کند بگویید خیلی خوب ما سه سال و نیم برای شما خدمت کردیم تبعیجه که شما در مقابل این خدمات ملت ایران دادید چیست؟ آنرا بنا بگویید. تبعیجه این است که بـ ۲۶ میلیون کرایه راه آهن بدھید، راه آهن ما ۴۰۰ میلیون لیره با لیره شش تومانی برای ما تمام شد آول این را عرض کنم که این راه آهن ما راه آهن استراتژیکی بوده و من در این مجلس بکرات و مرات در این باب صحبت کرده و نطق کرده ام و همه آقایانی که در دوره پنجم و ششم بوده اند میدانند که من صحبت کردم، بخاطر شان میآید و در این دادم من گفتم این راه آهن راه آهنی است استراتژیکی - دولت ایران اگر راه آهن میخواست بکشد باید راه آهنتی باشد که غرب ایران را بشرق ایران مربوط کند که ترانزیت هم داشته باشد و مال التجاره و مسافرین اروپا دیگر باید از بصر احمر و دریای هند بروند به بینی بلکه از این راه سه روزه آنها را ببرند به هندوستان ولی راه آهن شمالی و جنوبی ساخته و آن راهی که مفید بود که زاهدان را به غرب ایران متصل کند کشیده شد و این نظر عملی نشد و من میدانم که این خرجی که میشود برخلاف مصالح مملکت است. یک خرجی شد و راه آهن فعلی را کشیده بهر صورت ۴۰۰ میلیون لیره به لیره ۶ تومان و بعد که یک قدری واردات مملکت بواسطه مصارف صنعتی ایران ترقی کرد به لیره ۸ تومان خرج راه آهن - کردیم و امروز با نرخ لیره که بعد از جنگ تزل هم کرده ملت ایران دو میلیارد خرج این راه آهن کرد - خوب این راه آهن در مدت ۳ سال و نیم که متفقین ما یعنی هرسه دولت آمدند واستفاده کردند عرض کنم آیا مزاوار است که حالا ملت ایران بگویند ما قراردادی راجع براه آهن - نداریم این وزرای ما شخصیت نداشتند که تو آن موقع یعنی دو زیکه پیمان است - شد با آنها قرارداد به بندند. یکی از اعتراضات من بین این پیمان بود که پیمان وقتی که از مجلس گذشت تمام وظایف و تکالیف بعد از جنگ ایران را معین نکرد و گفتند بعضی قراردادها بعداً منعقد میشود و فقط قرارداد مالی بود که به شد آنهم پژوهی که برخلاف مصالح مملکت بود آنهم بادولت اتگلستان و ما امروز در مفاصل متفقین دیگر هم قرارداد مالی - نداریم شما از هر کس پرسید و انصاف بخواهید بمنه خودم؛ بمنه را یک غریب دوتا بولی حساب کنید: دریاچه ای که بروم و مجاناً ده روز دو آنچه بنشینم و آشپزخانه آنجا را بخرج خودم تعمیر بکنم و یک پنجه هم بیش بگذارم وقتی که از آن خانه میروم باید بگویم صاحب خانه بول این پنجه ای را که من ساخته ام بده؛ ایساً من همچو حرفی نمیزنم بگویم، صاحب خانه خیلی از خدمات شما از انسانیت شما مشکرم این پنجه را من تعمیر کردم و بشما تقدیم میکنم و مرخص میشوم؛ آداب انسانیت ای نظور حکم میکند که یک اشخاصی که آمدند در این مملکت با ملت ضعیف ایران ای نظور معامله کنند نه ای که آقای بدریاند بگویند آقای دکتر! این امید آباد و ۱۱۰ کرمایه کم بگنیم و بخریم چطور است؛ خیلی خوب است؛ بسیار خوب است؛ (خنده نمایندگان) این عرایض بود حالا راجع به پیشنهاد خودم و خیلی خجل هستم و اگر بخواهیم پیشنهاد ای که در لایحه نود و دوازدهم دولت شده است در آنها بحث کنیم چند روز طول میکشد و مستخدمین دولت که واقعاً بچاره هستند بمعطل میباشد از آن طرف هیچکس نمیتواند نمایندگان اقلیت را مجبور کند که پیشنهاد ندهند هر کس آزاد است و حق دارد پیشنهاد بدهد و صحبت کند (فاطمی) - اکثر بست هم پیشنهاد داده اند) بسیار خوب صحیح است ولی صلاح ما و صلاح مجلس شورا ایلی این است که پیش از

این حقوق مستخدمین که با تهایت درستی و صداقت با این حقوق قابل دارند خدمت میکنند پیش از این بعده تعریق نیفتد و مایا کمال افتخار پیشنهاد میکنیم که از بابت مردادوشهر بود تو دوازدهم تصویب شود بعد لایحه دولت و پیشنهادانی که شده بماند تا نیفتد پجریان عادی مجلس و هر کس هرچه میخواهد بگوید و هر کس هرچه میخواهد بگندایست پیشنهاد بده که بوزارت دار نی اجازه داده بشود که «کلیه حقوق و هزینه های وزارت خانه ها و بنگاه های دولتی را برای مرداد و شهر بور ۱۳۶۴ در حدود دو دوازدهم اعتبارات مصوب ۱۳۶۳ پرداخت نماید» و چون وقت گذشته است استدعا میکنیم در این موضوع خیلی صحبت نشود که این در دوازدهم تصویب شود آن وقت از دیدا ما به تشییم در باب برنامه و سایر چیز ها صحبت کنیم.

اجازه بفرمائید بده بر حسب توصیه ها والته و خبته

پاسخ آقای بدر و وزیردار ائمی جواب آقای دکتر مصدق را فعلاً تفصیل عرض نمیکنم و فقط دو سه کلمه توضیح عرض میکنم اولاً اینکه اظهار

تأسف فرمودند که اعتراض به بندیه دوستی که بنا بر درم داشتند ایه در می باست این حروفها نیست ولی بندیه تدبیدم که اعتراضی برینده وارد باشد بعلت اینکه اعتراضی که ایشان چه در جلسه کمیرون بودجه کردندوجه امروز تمام مربوط بدولتهاي گذشته بوده است و الان هم کاري این دو انت تکرر میگردد فرارداده است و الان داریم مذاکره می کیم ایشان دوی چه اعتراض میکنند کی فرارداد است شده ؟ فعلاً منقول مذاکره هستیم و ایه دو انت هم مطابق قانون و اختیاراتی که دارد اقدام خواهد کرد و بعدهم در مجلس دفاع خواهد نمود می بندیه اعتراضی نمیدم فقط ایشان بدولتهاي قبل از کایته مرحوم نژروغی بعد ناسرا گفتند بایهم ناسرا گفتند و مطلبی هم نگفتند بعد هم تشریف بردن که جوابی نشوند ولی مناسفانه با اینکه بندیه نیز میل داشتم تمام مطالب را همین الان جواب بعدم ولی برای غافر ایشان که این دو دوازدهم بگذردو مرده معطل نشود بد در اولین فرصت جواب ایشان را تقدیم خواهم کرد.

* * *

و باز دولت صدر با صدور تصویب نامه بدل و بخششهاي مینمود از آنجمله خبرآباد واقع در روایم خالصه دولت را با بیو طالب شیروانی مدیر روزنامه میهن در مقابل هالک سیبره و اگذار نمود، که شرح آن خواهد آمد.

بيانات نمایندگان اقلیت

در پیرامون اوضاع نامه اسوار گشود

در جلسه پنجم مهر ماه راجع بوضع مجلس و اوضاع مملکت آقایان رضا حکمت

و مهندس پناهی قبل از دستورهای ایران موداد که از مذاکرات مجلس شماره ۱۰۲

لعله آقای مهندس پناهی

چند روزیش اینجا گفته شد که آذربایجان فقط ۱۴ نفر و کیل و مدافع دارد بنده خواستم ضمن توضیع معتبری خدمت آقایان عرض کنم که آقای قوه اسلامی نباشد. محترم تبریز تابع احتمامات شدن در بهمنکاران دیگر شان

اجناف و بی انصافی روا داشتند زیرا بنده با اطمینان خاطر میتوانم عرض کنم که آذربایجان ۴ نفوذ کیل ندارد بلکه ۱۳۰ نفوذ کیل دارد (صحیح است) زیرا با اینکه اختلاف نظر درسائل سیاسی بین دولته اقلیت واکثریت در این دو سه ماهه بعنی درجه شدت خود رسیده و کشمکش و مبارزه صورت بی نهایت جدی یخود گرفت معاذلک بنده یقین دارم که اگر خدای تکرده پای استغلال و آزادی کشور بمبان باید و منافع اساسی ایران و یا آذربایجان در هر ض تهدید قرار گیرد همین مجلس شورای ملی و همین آقایان و کلا را تکددل و یتکجهت بدفاع خواهند پرداخت و در مقابل خصم هر کس میخواهد باشد صف آزادی خواهند نمود (صحیح است) منافع کشور قابل تقسیم نیست شمال و جنوب و شرق و غرب برای ما یکی است (صحیح است) و یقین دارم هیچ ایرانی شایستگی این عنوان شریف را پیدا نمیکند مگر اینکه از صیم قلب و با تمام عروق و اعصاب خود فکر کند و بگوید که آذربایجان کانون اصلی و حیاتی ایران است (صحیح است) ما ممکن است در باب انتخاب نخست وزیری باهم اختلاف پیدا کیم، دسته طرفدار آقای صدر و دسته طرفدار آقای حکیمی و یا آقای قی زاده و یا آقای قوام باشیم و در راه پیش بردن منظور و فکرمان باهم ببارزه بردازیم و از تمام وسائلی که قانون در اختیار ما گذاشت برای گرسی نشاندن نظرمان استفاده کنیم و باید هم بگوییم زیرا معنای دمکراسی و مشروطه همین است، آنها یکه باهن تشنج و اختلاف با نظر بد یعنی می نگرند و از وضع اداره کشور مأیوس میشوند اشتباه میکنند زیرا لازمه حیات یک ملت زندگ کشاکش و چدالت ولی این مبارزه که بنده آنرا دلیل و شد یک ملتی میدانم باید بغلط تمیزشود آنها یکه تصور میکنند که آوازیکه از حلقوم و کلای مجلس بیرون میآید جای دیگر سرچشیده دارد و اقلیت و اکثریت علمدار منافع دیگران هستند بلکلی در اشتباهند (صحیح است) اگر ما بروضد کاینه آقای صدر اقدام کردیم بنتظر خود من در این راه حق بودیم زیرا تصور هیکر دیم که وضع امر و زکشور شخص دیگری را لازم دارد ولی اقدام برعلیه کاینه صدر بیهیچوجه نباید اقدام برعلیه دولت مشروطه و قیام مسلحه و تمرد مأمورین را در برداشته باشد (صحیح است) اگر و کلای مجلس رئیس وزیر ای بهتری را بخواهند این مطلب دلیل نی شود که امنیت و آسایش در بعضی از نقاط کشور از مردم سلب و بحقوق و ناموس آنها تعدی شود (صحیح است) قضایای اخیر آذربایجان خبیث ناصل آوراست مثلا دسته ای اخیرا در تبریز بنام حزب دمکرات آذربایجان تشکیل شده که از دمکراسی فقط باقتباس نام آن اکتفا کرده و مقاصد شوم و تکینی و اجزء برنامه خود منظور کرده است (صحیح است).

ملت ایران تشکیل این حزب قلایی را با خونسردی ثلقی نموده و با اطلاعاتی که از احساسات یانکه و بی آلاش توده آذربایجان نسبت بهم خود دارند کوچکترین تأثیر و اهمیت و ای این قبیل دستیحان قائل نیست (صحیح است) و دلیل این کار این است که از میهن پرستان و معاریف آذربایجان حتی یکنفر در این کار شرکت نکرده (صحیح است) و اگر بنده وقت آقایان را اشغال کردم برای این است که باب سوء تفاهم از همه جهت مسدود

گردد زیرا در داخله کشور همه کس میداند که حزب دمکرات آذربایجان پشن به (صحیح است) ولی مسکن است تهدای نکرده در خارج این عنوان بزرگ جور دیگر ظرفی شود این است که بنده از طرف خود و همکاران معتبر خود اعلام میکنم که روح آذربایجانی اذابن مقاصد بن اصلاح است (صحیح است) والبته اگر او ضایع کشور بحال عادی بر گردد بخودی خود این جویانات ازین خواهد بود (صحیح است) از طرف دیگر راجع بوضع کشاورزان آذربایجان و اخلاق افغانیکه پیش آمده بنده منکر این فیض که او ضایع امروزه دنیا بجهله میکند که ما در روابط طبقانی کشور تعجب بد نظر قائل شویم و برای تو ده زحمت کشی و رنجیر وسائل زندگی و آسایش بهتری تامین کنیم ولی بهترین راه جلو گیری از اصلاحاتی که قضاوت قابل ملت طرفدار آنست بین ترتیب نیست که بدینها در بعضی نقاط از طرف احزاب افرادی پیش گرفته شده است، در مملکت مشروطه مردم باید حق خودشان را از راه قانون و انتساب و تعمیل رأی بده آوردن (صحیح است) به از راه قتل و غارت و آدم کشی و ابعاد نرور (صحیح است) زیرا این کارها چه کس العمل متفاصل و تولید تقریث و از جهار در جامعه تائیدی خواهد داشت (صحیح است) خیلی عجب است که یکدسته از مردم در این کشور بیدا شده اند که میخواهند از آزادی غایبه و مسلک و حریت کلام و تحریر حد اکثر استفاده را بدل یاوردند ولی هر جا قدرت و نفوذی بدهست می آورند این - قدرت را بر ضد آزادی دیگران بگایرند (صحیح است) این آذایان از توپت روزنامه ها و کلوبها و احزاب ناله سرمکنه و به کس شکایت می نمایند ولی در خاصی که خودشان اختیار امور را بدهست بگیرند با اجتماع حقیقت دو نفر از مخالفین خود مخالفت می ساید و مدیران جراحت و اشخاص متشب با احزاب دیگر را بجلای وطن و اداره می سازند...

(صحیح است).

مقولین عوادت بخوب تبریز را بنده خوب نمی شناسم و نمیدانم یکدام یک از دسته جان منسوب هستند ولی میدانم که تبعه ایران و فرزندان این آب و خانه بوده اند و از مصونیت هاشی که قانون اساسی که با فداکاری همان تبریزها تعمیل شده و برای اتباع ایران قائل است میباشد بجزء منه شوند (صحیح است) قاروزی که قانون در این مملکت تصویب نشده که مطابق آن اختاب بدهست چه بارامت جرم شناخته شود کسی حق ندارد دیگری را بنام داشتن تغایر میانی مخالف تنبیه نماید - افراد هم نباید با قضاوت شخصی اموال کسی را خطف و خودش را در خانه اش بقتل بر ساند (صحیح است - احست) آزادی خواهی و حمایت از کار عتر باید جواز آدم کشی بشود (صحیح است - احست) وظیه دولت این است که مجرمین این کارها از هر طبقه و سقف بوده اند بی طرفانه تشخیص داده بسختی تنبیه نماید (صحیح است) بدینها دو لذی که امروز مصدق کار است باشکال موقق بعدها کاری خواهد شد! (عدة از نایند کان - این خود بست) و یعنی دارم افليت و اکثر بیان دارم باب اختلاف نظر زیاد نداشته باشند ولی بهر حال این دولت و با هر دولت دیگر که سر کاریاب و مخصوصاً مجلس باید مردم را ملزم نمایند که غایب اشخاص را معتبر بستانند و آزادی شخصی را با جبر و قور ازین نیزند (صحیح است) اینجا ناجارم عرض کنم که بدینها مجلس سرشق صحیح در این باب برای مردم نیست و جریان مذاکرات صورتی بخود میگیرد که حتی امثال بنده را که خونسردی و مراجعت ادب نیست نمایند کان معتبر را شرط اول همکاری میدانم و اداره - گفتن العاظم دور از راه و رسم معمول خودم می نمایند؛ بنده یعنی دارم که با شخص دادن و

نطق سردار فاخر حکمت ناسزا اگفتن کارهای مملکت حل نمیشود و اگر در مذاکرات ناگوار و بی نهایت تأسف آور چند روزیش نامی از بنده هم برده شد بنده هر گز قصد توهین به اشخاص نداشم و احترام همکاران خود را وظیفه و قریبته انسانیت خود میدانم (صحیح است) و بهر حال از پیش آمده آنروز و الفاظی که بروز بانها وقت متأسف هستم (صحیح است) ولی تصدیق بغيرهای دارد نیز هر گز انتظار نداشتم که نسبت مزدوری اجنبی بنده یادوستانم داده شود زیرا ماه مکار و جاسوس اجنبی نیستیم و هر گز نخواهیم شد زیرا معتقدیم که خارجی نمیتواند پیشتر از خود ماها نسبت بمردم این ملک دلسوژی داشته باشد (صحیح است - احست) و خرابیهای امروز تبعه مداخلاتی است که تا امروز بدل آمده است در اینجا اشتباه نشود بنده مخالف با همکاری ملت ایران با متفقین خودمان نیستم و یقین دارم که سعادت ایران جزو راه تحکیم مبانی دولتی با همسایگان فدایکار خود عملی نخواهد شد و خودم ایمان کامل دارم که متفقین مانسیت با ایران احسان مقابله دارند هدایتیں لندن و دلاوران اسنالینگر اراده بنام دفاع از میهمان خود بآن ترتیب عجیب از جان گندشتگی شان دادند بمعین دیگران تعریض نخواهند کرد (صحیح است) ولی همکاری ملت و دولت غیر از همکاری افراد است بنده هر کس را که شخصاً بامات خارجی ارتباط غیر مشروع پیدا کند خائن میدانم (صحیح است) و امیدوارم خداوند هر گز این تک را نصیب دولستانم و بنده نکنم (صحیح است - احست).

رئیس - آقای حکمت.

بنده اغلب قصده و عزم داشتم در مطالب و مسائلی که در مجلس شورای ملی طرح میشود نسبت با ملکت از نقطه نظر وجودانی و تکلیف و کالتی اظهار عقیده بکنم اما متأسفانه قیافه دوره چهاردهم هنینه طوری

نطق آقای رضا حکمت سردار فاخر

بود که حقیقت از این عزم غالباً منصرف میشدم زیرا اصل هم آزادی اذکار و عقاید در مجلس شورای ملی که جای بحث واستدلال است رعایت نمیشود، آقایان نمایندگان علاوه بر این که حاضر نیستند عقاید ریکدیگر را استماع کنند هیچ ناطقی هم از تعریض مصون نمیماند (جمال امامی - مخصوصاً از طرف تماشچی) این است که بنده قبل از تنا میکنم اگر عرايشه بنده با عقیده يك با چند نفر همکاران محترم موافقت نداشته باشد بنده را مورد تعریض قرار نمendum (فاطمی - کسی حق ندارد) تا بنده عرايشه را بکنم (تهرا نچی) - مقصودشان این است که کسی بین فرمایشان صحبت نکند) بشهادت آقایان محترم بنده از بد و این دوره همیشه سی کرده ام عادی از هر گونه نظری با نمایندگان محترم و اکبرت مجلس همکاری کنم و با حفظ يك اصل که احترام احزاب و اجتماعات باشد بدون اینکه علاقه بجزب اراده ملی با تبایلی بجزب توده داشته باشم روش خود را «انتظر الی ماقول ولا تنظر الی من قال» فرار بضم و حرف حق از دهان هر فرد^۱ هر دسته، هر جمعیت که خارج شده باشد از آن طرفداری کرده و میکنم - چنانکه وقتی که «ابدیت» دومجلس گفته شد و دولت آقای ساعد مورد استیغماح آقای مهندس فریبور قرار گرفت بنده با اینکه دوستی جندین ساله با آقای ساعد داشتم و ایشان را مرد با شرف و وطن پرستی میدانم از دادن رأی امتناع کردم و همیطعو و قنی که جناب آقای دکتر مصدق بیاناتی اظهار فرمودند که متابع نبوت این کشور نباید بحسب دیگری داد و باید بحسب ایرانی استغراج شود بدون تردید با طرح ایشان موافقت کردم - چنانی یعنی هم آقای دکتر کشاورز همانطور که اظهار داشتند در آن جلسه

هر کس که برضد نامیت ایران اندامی یکنده دارای شرافت نیست و دارای روح ایرانیت نیست (صحیح است) بنده با نظر تعیین بایشان نگاه کردم چند روز قبل برای بنده از آذربایجان بک ورقه ای بعنوان «بیانیه فرقه دمکرات ایران» درسید - آقایان بخوبی میدانند که بعد از خلع محمد علی میرزا از سلطنت و سپری شدن دوره تزاری دو حزب قوی در ایران تشکیل شد یکی بنام دمکرات، یکی با اسم اعتدال که هردوی این احزاب در تعییم مبانی مشروطیت ایران خدمات گواهی‌هایی کردند (صحیح است) مخصوصاً دمکراتها چون تشکیلات منظمی داشتند و افراد با ایمانی داشتند در مقابل میطامع بگانگان جاگشانی ها و فداکاریهای زیادی کردند (صحیح است) وقتی که حقیقته بنده مردم حزب دمکرات آن وزرا که در آذربایجان هم تشکیلات عضیی داشت و متظور اساسی و هدف اصلی او حفظ استقلال و تسامیت ایران و اجرای اصول عدالت و آزادی واستقرار رژیم مشروطه بود با مردم و شعار این فرقه که امروز تشکیل شده مقابله میکنم با این نتیجه میرسم که ناجه پایه مسکن است افرادی این-طور دو به پستی و تزلی بروند - اگر آقایان اجازه بدته من دوچله از این را تبرید، احتیاجات (جمی از نهایند کان-بفرمایید) «...آذربایجان بگویند امیران بدو دما تبرید، احتیاجات ما را نسبتواند تشییص بدهد» از فرنگ‌کما جلوگیری میکنند، زبان مادری ما را تغییر مینمایند نیکنارد با هم بینان خود با آزادی زندگی بکنیم با وجود این ما از آنجا نطعم رابطه نمیکنیم، از رو ابطکلی و عادلانه عمومی اطاعت خواهیم کرد، در مجلس شورای ملی و در حکومت مرکزی شرکت خواهیم نود، زبان فارسی را مثل زبان دولتی در مدارس ملی هر دیف زبان ملی خود تدریس خواهیم کرد ولی این حق را برای خود فاتح هستیم که صاحب و اختیار دار خانه خود باشیم و آن را مستقل با سبقه خود اداره بکنیم» (نهیه نهایند کان - این دست وزبانهارا باید قطع کرد) آقایان: آذربایجان مهد آزادی است (صحیح است) و روح شهداء و راهبردانی که از این خاک پاک برخاسته اند و در راه استقلال کشور جانها نثار کرده و سرهادده اند و اکنون زیر خاک خنده اند با این قیل عناصر ناپاک با دیده تحریر و ضرط عی تکرند و لعنت میفرستند (صحیح است - احتیاج) تمام قطعات کشور عضولاً بجزای این کثوار است (صحیح است) همه هانند خلقه های زنجیر بهم متصل هستیم (صحیح است) هر دست جنایتکاری که بخواهد بکی از این طقه ها را از زنجیر منفصل بکند (جمال امامی - او ایرانی نیست) برطبق خواص قاطبه ملت ایران واجب القتل است (صحیح است - احتیاج) لهجه های معطنی، زبان های معطنی از قبیل: کردستانی، لرستانی، گیلانی، آذربایجانی سلب ابرانیت از ما نمیکند (صحیح است) ما همه ایرانی هییم (صحیح است) زبان مادری همه ما ها هم زبان فارسی است (صحیح است) من امید وارم ایران بزودی دولتی پیدا کند قوی که با انکاه مجلس-شورای ملی و اکثریت مجلس این ناگرمه فسادی که در اطراف مشتمل شده و دیر و زیاد به زنجان رسیده خاموش کند و این نفیه شوم را در حلقه‌های خاتمه‌نایابود تسبیح (انشاء الله) مطلب دیگری که بیخواستم عرض کنم این است که قریب ۲۰ ماه است عملای دولتی روی کار نیست (جمی از نهایند کان - چرا؟) (نه رانجی - صحیح است) و هیچ کاری هم نشده است، خودمان را که باید گول بزیم با اینهار تعامل باقای حکیمی که از رجال آزادیخواه و صالح دوره مشروطیت ایران هستند تصور میرفت امور درهم ریخته کشور با پی غرضی ایشان سرومورتی بخود پیگیرد و لی بعد از باززده روز مذاکره و بحث در برنامه متأسفانه تضع و اختلاف شدیدی در مجلس پیدا شد و ایشان رفتند و الان ۴ ماه است دولتی

روی کار آمده که موفق بگرفتن رأی اعتماد نشده (یکی از نایندگان - همین مalan رأی میگیریم) آقایان همه میدانند در دولت مشروطه دولتشی تو انا است که پایند حفظ اصول و متنکی بقواین باشد نه اینکه بزور فشار بخواهد حکومت کند - بنده از جریانات تهدید و فشار بمعطوبات و توقیف جراحت و وقایع دیگر اظهار ناصل و عدم رضایت میگنم، عملت ایران در این چند ساله در این جنگ و توقف نیروی متفقین از طرفی واژطرف دیگر بواسطه بی - مبالغی و سنتی دولتها در اجرای قوانین و سوء تشکیلات دوح وظیغه ناشناسی و نافرمانی در تمام سران کشور دیش دوانده، ملت دوچار ابتلایات و معروضت ها و مشتملائی شده است و سطح زندگی بطوری بالا رفته (عامری - هزینه و تندگی) که بجزیرای بیت عده ای از کارمندان نا درست و یا یکدسته از دزدان اجتماعی زندگی برای طبقات دیگر قابل تعجب - نیست و اگر بزودی ما موفق باصلاح این سازمانهای خراب نشویم و اصول تشویق و تنبیه و سیاست و یاداش را در دولت اجرا و عملی نکنیم کارمندان درستکار هم دلسرد شده و از راه راست منحرف میشوند (صحیح است) گمان میگنم همه آقایان هم موافقند که باید هرچه زود ترسطح زندگی عمومی را با این آورد (جمال امامی - هزینه زندگی) وحد اقل میثت را برای طبقات زارع و مستخدمین و عموم مردم تأمین کرد. در این موقع مهم که مواجه باشیک مشکلاتی هستیم و بعیده بنده در تاریخ ایران چنین وضعیتی کم نظری است امروز وطن ما میش از همه وقت بقداکاری اولادان خلف و افراد صالح نیازمند است (صحیح است) بنده از آقایان نایندگان محترم که بحسن نیت همه آنها معتبرم استدعا میگنم همانصور که هیئت ایرانیان نابت کرده اند که هروفت شدائد و سختی برای مملکت بیش آمده است با فداکاری مقاومت و دفاع برخاسته اند، امروزهم عنوان اقلیت و اکثریت را کنار بگذاریم (صحیح است) و راه صواب و صلاح و طریقه ایکه این کشتی را بساحل نجات برساند انتخاب کنیم (صحیح است - آفرین - احست).

پاسخ دولت

در همین جلسه آقایان وزیر دادگستری - حسنعلی هدایت (نصرالملک) و وزیر امور خارجه (سپهبدی) وزیر دارائی (بدر) - نخست وزیر (صدر) و دکتر مصدق بیانانی نمودند که منتهی باخذ رأی در برنامه دولت گردید و عنین مذاکرات پیرامونی که در جلسه شده از صفحه ۶۱۳ تا ۶۱۷ نقل میشود:

چون جناب آقای نخست وزیر رئیس دولت حضور ندارند و چون بنده از جمیعت عنوان ظاهری مقدم بسر آقایان وزیر ای دیگر نام برده شده است، مکلف پیدانم خودم را چون ممکن است رأی گرفته شود ساقط هم بشویم (صحیح است) در ضمن از نقطه نظر تاریخ که بیت بشود و نکته نساند عرايضی بگنم يادداشت هم نکرده ام، لازم داشتم يك چند کلمه اي عزمیان خانواده خودم چنی مجلس شورای اسلامی و آن نقطه ایکه باید نقطه انتکاه ملت ایران باشد بگویم (صحیح است. بفرمائید) در مجلس شورای اسلامی در این اوآخر متناسبه شست زیاد واقع شده، مذاکرات زیاد شده، يک عدد ای که در این مملکت جز خدمتگذاری کار دیگری نکرده اند و ساخت

نطق وزیر دادگستری
(آنای کمال حدایت)

خانوادگی آنها و سابقه شخصی آنها کاملاً مشهود و میرهن است که تمام زندگانی خودشان را صرفاً صرف خدمتگذاری بوضعن خودشان کرده اند و آنچه توانسته اند قدم برداشت اند؛ این اشخاص را متهم کرده اند و گفتند که این اشخاص شخصیت ندارند، این اشخاص باید بروند و ندارند، این اشخاص بعجای خودشان برخلاف حق نشسته اند، این اشخاص باید از فرمایشات آقای حکمت قلبًا از قمه نظریک تغایر برآمی شکر گذاشتم و شکر میکنم در این قسم های که راجع بملت ایران فرمودند البته تمام افراد ایران با ایشان هم صدا هستند (صحیح است) در عین حال چون بلکه ای فرمودند که در حقیقت تمدن میکنم که مسجل کردند و این شایسته کاینده آقای صدر را در حقیقت امروز بستند و فرمودند حکومتی که در این چند ماهه آخر بوده صلاحیت حکومت را نداشته است و من که یکی از افراد این حکومت هستم لازم داشتم که در اینجا عرض کنم که فرمایش ایشان را خیلی خیلی یسورد داشتم زیرا آقای حکمت از آن اشخاصی نیستند که بگویند افراد این کاینه را نی شناسند، افراد این دولت را نی شناسند، ایشان از اشخاصی هستند که کاملاً افراد این دولت را نی شناسند. بنده اولاً از قطعه قانون اساسی امروز در مجلس شورای ملی خودم را مکلف میدانم عرض کنم که در این حرفاها که در این مدت زده شده است، این دولت کاملاً قانونی بوده است (صحیح است) زیرا قانون اساسی میکویه هزل و نصب وزراء با شخص پادشاه است (محمد طباطبائی - صحیح است) اصل ۶۴ متم قانون اساسی - است و من خودم از اشخاصی بودم که در دوره اول به قانون اساسی رأی دادم و خودم بودم در موقعی که ناصرالملحق نایب اسلطنه بود و فقط و فقط از تعطله نظر حفظ نرا کت که اگر بیکر تیس دولتشی تعیت شود میادا از طرف شاه این کار نبود و در مجلس ازاویک بلکه این کار نبود این بمقام سلطنت فرسته باشد برای این گفتند که افتضادارد بلکه تمايلی هم از مجلس گرفته - شود والا در هیچیک از مواد قانون اساسی اینجا گفته شده است «من خودم رأی دادم با این قانون اساسی که قبله باید بیانند تمايل بگیرند و بیانند رأی اعتقاد بگیرند» بردارید قانون اساسی را باز کنید، بنی شان بدینه، اگر همچو جیزی در آن بود من سرتیفیکم فرود میاورم فقط بلکه موضوعی است که عمل شده است یعنی ملت و دولت توافق کرده اند که آرمومنی عز کار باشد مجلس شورای ملی و دولت با هم با یک تضرع متفق باشند و مواقن داشته باشند و برای معالع مملکت کار کنند و فقط منظور این بوده است (صحیح است) و امروز موضوعی را که مقدمه... که من هم باستی رفته باشم بیش معاصرین خودم و بیغود در حیات هست که این وضعیت را امروز مشاهده کم خدا خواسته است که اینطور شده است، بلکه تکاهم داشته است که بلکه موقنی در اینجا بگویم آن حقایقی را که تمام ملت ایران داشت باشد، که تمام ساعتی را که امروز در مملکت ما داریم میگذرانیم بغير ما است (صحیح است) بنده وقتی ام، بنده امروز نه جاه میخواهم نه جلال نه امارت میخواهم نه حکومت، من فقط امروز بلکه چیزی میخواهم و آن ایرانی است (صحیح است) و حفظ احترام خانواده دویست ساله من حق ندارد آقای دکتر مصدق اینجا بگویید که این حکومت شخصیت ندارد، کی از من یعنی شخصیت دارد؟

من ۵۰ سال در این مملکت سابقه خدمت دارم خدا خواسته که امروز حیات داشته باشم و بنت این میزیا بهم و خدمت کنم (مدل - انشاء الله باز هم خواهد بماند) بنده تأسیف دارم و متناسب و بند تصدیق میکنم با اینکه دولت پنج روزیش آینجا آمد و گفت تکلیف

مرا معین بگنید چرا نکردند؛ پربروز گفت رأی اعتماد یعنی بدھید یا تمدھید چهرا دای ندادند؛ چطوریک رئیس دولت رأی اعتماد میخواهد و دائم در دستور نمیتواند؛ در کجای عالم این رسم هست؛ در میان باولسان های عالم از میان مذاکران تمام آن مسائل میرود کهار و مجلس مکلف است که رأی بدهد (صحیح است) چرا رأی اعتماد تمدھید؛ (نهندس فربود- مسائم الان میخواهیم رأی اعتماد بدھیم...) علاوه بر این گفتم مابیث خانواده هستم هما بک ملت هستیم یعنی ما امروز یکلند گانی مشوش داریم نباید یعنی ما اختلاف ناشد (صحیح است) ما باید همه دست بدست هم بدھیم و برای این سلکت کار بگنیم (صحیح است) خدا بداند که اگر امروز من بدانم که در این مملکت خدمت میشود کرد وزارت برای من آنرا ندارد حکومت قم راهم یعنی بدهند قبول خواهم کرد و خدمت خواهم کرد (آفرین- احسن) اشخاص باید وقف باشند در مملکت برای خدمت بسلکت خودشان (صحیح است) فکری را که نسبکنم فکر خودم است من میگویم که اول ما بله چانی را داشته باشیم تا در آنجا محترم باشیم (صحیح است) تا در آنجا شخصیت داشته باشیم (صحیح است) تا در آنجا دست بدست هم بدھیم و کار بگنیم (صحیح است - احسن) من بشایعیان میگم قبول بغيرمانند همین وزرائی که شما میگوید شخصیت ندارند؛ همین وزراء که میگوید چهارماه است کار نکرده اند؛ حکومت شش ماه قبل چه کرد؛ حکومت بکمال قبل چه کرد؛ (صحیح است) من متوجه حال آقای دکتر صدقی را ندارم که فوراً متأثر شوم (محمد طباطبائی - اشک بربزم) ... اشکم نمی آید شجاعت دارم علاوه چه خدمتی را این دولت نکرده است؛ یا تبعیمهای کنیلو بنبیه و مظالمه کنیه بیتبهد بالین مواعنی که ما داشته ایم و بالین مواعنی که مالان داریم، آقایان چشتان را باز کنید و آنوقت خواهید دید که ما حد درصد بلکه مبنیانم بگوییم حدی ده درصد ما خدمتگذاری کرده ایم (صحیح است) ما همیشه سرف وقت کرده ایم (صحیح است) مأخذ دمان را همچ نگاه نکرده ایم، خدای من شاهد است که امروز من در این مملکت آباها چه - کرده ایم که آنها نکرده اند آنها چه کرده اند که ما نکرده ایم؛ آخرین حسابی بک نکایی؛ یا بله چیزی باید در کار باشد؛ ما باید بقدری منصف باشیم (احسن) من بنام رئیس دولت بازهم قاضا میکنم که رأی اعتماد بدھید، یا تمدھید که ما برویم یعنی کارمان (کف زدن مسد نایابند گان - احسن - احسن).

**سید ضیاء الدین طباطبائی - بارک الله آقای نصر الملک . بارک الله
حکمت - بند تو پس بحق مطابق ماده ۱۰۹ دارم .**

آقای نصر الملک آن چیزی که لازم بود بقیده من از طرف آقایان وزراء بسرخ مجلس شورای ملی رسایدند من هم واقعاً متأثرم و قیکه من آمد؛ در آنجا خدا شاهد است وقتی که من بست وزارت خارجه

**قطع آقای سپهبدی
وزیر امور خارجه**

را قبول کردم که وارد خدمت بشوم میداشتم اشکالات را هیچوقت قبول نمیکردم یا یام اینجا بنام که وزیر بشوم خدای من شاهد است و همه آقایان میدانند که من برای وزیر شدن نیامده بودم و هر ساعتی هم که مایل نباشد. ببیجکس نمیگوییم و راهم را میکشم و میروم و آقای دکتر صدقی هم که تهایت ارادت را باشان دارم ولی چون فرمایش ایشان در دل من مانده و عده ای شده است در توى دل من و من مجبورم که هر چیز کنم (جمعی از نایابند گان - نخواه لازم نیست بفرماید ...)

.... آفای دکتر مصدق و همه آقابان مرآ می شناسند (صحیح است) ... اینسان یک حرفی بین ذهن زده که شایسته بود (جمعی از نماییدگان - لاقم نیست تکرار او بفرماید ...) در کمپیوونی که در مجلس شورای ملی تشکیل شده بود و سه نفر از وزراء در آنجا بودند و اینسان یک حرفی در آنجا زده که تا صبح من خواهم نبرد و خودشان هم میدانند که آن حرفی را که زده برای هیچکس خوب نبود، هر فیرا زده که شایسته نبود من هم جزو آن سوزیر در کمپیوون بودم و این حرفرا توانست تعلیم کنم.

... داعچ به آذربایجان که امروز گفتگو شد بتوانیم بود که چهار نفر از وزراء می که آذربایجانی هستند، تقاضات ندارد ابرانی هستند (صحیح است) و بهتر از من نیز کسی حرف میزند آنها هم می آمدند و در این خصوص حرفی میزند و صحبتی می کردند اما من چون اطلاعی داشتم آدم مجلس شورای ملی را از آن اطلاع خود مستحضر سازم بدینخته می دیدم یک اشخاصی که معلوم نیست کی هستند یک تکرار افانی یک جاهانی که شنیده اند یک عده ای نشته اند و یک کاری دارند میکنند و برای دنبی دارند معنی میکنند و کار می کنند اینها هم نشنا یک تکرار افانی می کنند (حاذقی - خالک به سرشار بکنند ...).

میان کشید یک چند تا تلکراف بکنند و این اسباب تکراری می باشند شده است (صحیح است) (جمال امامی - اسباب نقرت شده است) نقرت تکراری، از جا هرچه میخواهید بکدویید (صحیح است) که چرا؟ اینها کی هستند؛ از جانب کی تلکراف میکنند (صحیح است) و من چون وزیر خارجه بودم با الان هستم تا حالا مجبورم تلکراف کردم به مأمورین خودم که یک چنین تلکرافی یک اشخاصی بکنند که آن اشخاص معلوم نیست کی هستند و در آن معماقل و مجالس آنها را نمی شناسند یک تلکرار افانی هم خوش بختانه از خارج شد اما دنبی اینطور که اینها تصور میکنند نیست؛ (صحیح است - احست) دنبی اینطور که اینها تصور میکنند نیست؛ بلکه مردمان بزرگی که می شنید در کارهای بزرگ عالم حرف میزنند باین حرفها گوش نمیدهند (صحیح است) باین بره و بلاها که یکی توی خانه شان نشته است آنهم یک عبارتی که فارسی و فرانسه اش همه غلط است آنها اعتنای میکنند و اهمیتی نمیبخند. (صحیح است) این را من برسیدم حالا برای اینکه بگویم که حرف من یک کله کم و زیاد شده است من این تلکرافی که در جواب من یک مردم معتبر می داده که آقا اینها کی هستند و بکجا تلکراف کرده اند، میخوانم گفتم مردمان بزرگی که در آنجا نشته اند و دنبی را میخواهند روی یک اساس صحیحی قرار بدهند میدانند بچه تلکرافی گوش بدهند و میدانند چه بکنند و چه نکنند (صحیح است) اگرچه چیزی که نماینده رویتر از آنجا راجع با آذربایجان نهل کرده است بقدرتی که حاکمی بوده است ابدآ در ش اساسی نیدادم مهدلک چون استخار فرموده بودند چاره جز تحقیق نبود ناچار مراجعت بمقامات عالیه کردم و موضوع را برسیدم باعث خنده فریاد حضرات شد بقدرتی که من خجلت کشیدم (احست - خنده نماینده کان) و بطور قطعی همن اطمینان دادند که اصلا ذکر کلمه آذربایجان در آنجا نشده است (احست - کن و دن حضار).

جمعی از نهایت دستان - رأی اعتقاد بکریم.

بعین اشتبه باری - آقا بنه اخطمار داشتم نوبت بنه است (یشت تریبون رفتند).

جمعی از نهایندگان - آفای بین بگذارید رأی اعتقاد بگیرند بعد بفرماید .
یعنی استندیاری - سکن نیست آفای صدر یک گزارشی فرمودند که در آن اسم
بنده برداشته است ایشان رأی نداشت باشندحرف من بماند (جمعی از نهایندگان) . باهشه
آفای بین بگذارید برای بعد) تأمل کنید آفای شما اگر فرمودمانی هستند که عقیده دارید و در
عینده نان تابت هستید حالا و تباعث دیگر ویکساعت دیگر فرق نمیکند آفای صدر نخست وزیر
دریشت تریبون یک گزارشی فرمودند که اسم من در آنجا بود و بنده حالا نایشان نخست وزیر
هسته باید جواب بگویم (جمعی از نهایندگان با همه) . آفای بین بگذارید بعد خواهش
ده رفقا همین است) آفای بعد دیگر شما هزار کجا بینیم ؟ (خنده نهایندگان سرآی رأی)

جمعی از نهایندگان - آفای اعلام رأی بفرماید .

رئیس - ناساکت نشوید که بنده نمیتوانم حرف بزنم . آفای دیگر مصدق اجازه
خواسته اند صحبت بفرمایند (جمعی از نهایندگان - رأی رأی) .

یعنی استندیاری - هر کس بخواهد حرف بزند بنده اول هستم .

دکتر مصدق - آنا برخلاف نظامنامه است بنده اختصار قانون اساسی دارم و مقدم
بره چیز است .

نخست وزیر - اجازه بفرماید البته مذاکره با اختیار مجلس و خود نهایندگان و
رئیس مجلس است ولی امروز بنده در مجلس و بیرون مجلس استدعا کردم که بزودی باید
تکلیف دولت را معین بفرماید که دولت چکاره است و چه باید بکنند حالا دو مرتبه آن استدعا
را تجدید میکنم .

رئیس - آفای دکتر و دو غر دیگر اختصار دارند و بفرماید که قبل از رأی
باید بگویند .

جمعی از نهایندگان - رأی رأی

حاذقی - ما شارا ازرباست خلخ میکنیم .

دکتر مصدق - اختصار قانون اساسی برهمه چیز مقدم است .

رفعی - آفایان اختصار اولی است ؟ آفای بفرماید حرفان را بزند .

دکتر مصدق - شما آزادیده هر کاری را میخواهید میکنید ، عینده من براین -
است که هیچوقت اقتیت و مخالف دولت هیچ صحبت نکند ، اگر میخواهید معا صحبت
نکنیم پرا ما آمدی ایم آفایان من اختصار قانون اساسی دارم اختصار قانون اساسی قبل از همه
چیز لازم است !!!

جمعی از نهایندگان - آفای رأی اعتقاد .

جمعی دیگر از نهایندگان - آفایان اجازه بدهید صحبت بکنند .

رئیس - بعضی از آفایان بگویند بگذارید صحبت کنند (جمعی از نهایندگان رأی رأی)
آخر آفایان اجازه خواسته اند .

دکتر معظمی - بنده اختصار نظامنامه ای دارم .

رئیس - بفرمایید .

دکتر معظمی - مطابق مقررات مجلس تشامیکنم موافقت بفرمایند بگذارند آفای
دکتر مصدق حرفشان را بزند آفایان بکمال و نیم سابقه دارند اختصار نظامنامه هیچ مقدم
است آفای رئیس مجلس اجازه بفرماید ایشان صحبت بکنند .

دلیس - آنای دکتر مصدق شما مخالفیده با رأی اعتماد
دکتر مصدق بود از عرض بنده قورآرای اعتماد بگیرید .
دانیس - بفرمانند .

بيانات آقای دکتر مصدق و پاسخ وزیر دارالائمه و وزیر دادگستری

بالآخره نماینده اول تهران درست سخن را بدست گرفته بس از نذکار مواد قانون
اساسی راجع بعزل و نصب وزراء، موضوع تصویب نامه دولت صدور ارجاع براکذاres خبر آباد
در اینجا با بوقا طالب شیر و آنی ددیر روزنامه میهن که محیره ام صورت گرفته بود فاش و بایانات
منطقی خود توانت است از این عمل دولت عذر که پیش از آن میلیون زبال بزرگ خزانه کشور بود
جلوگیری نماید . اینک هنچ نفعی نز بود و جواب وزیر دادگستری را از همان شماره مجله
مذاکرات صفحه ۶۱۵ در اینجا نقل مینمایم ...

دکتر مصدق - چون آقای ناصرالملک معاشر که واضح قانون
در عزل و نصب وزراء اساسی هست فرمودند که «عزل و نصب وزراء با شخص بادشام است»
باید مطالب روشن بسند و محرز باشد - چون بلک مطلب که در این
مجلس صحبت میشود باید جواب گفته شود که حقیقت مطلب روشن بشود - ابتدا فرمودند که
«عزل و نصب وزراء با شخص بادشاه است ولی از آنجا که ناصرالملک میغواست بلک احترامی
با انتخاب شخص بادشاه بگذارد این کار را معمول کرده» خبر آقا این اصل قانون اساسی بلک
اصل تشریفاتی است برای اینکه وقتی رئیس دولت را شاه باند باید وزراء را خود دلیس
دولت معین میکند اگر بنا بود عزن و نصب وزراء با شاه باند باید وزراء را هم شاه معین -
کنه و رئیس دولت هم دیگر مستول نباشد - این یعنی را که راجم بنصب است ولی راجع
جزل وزراء اصل ۶۷ میگوید: در سورتی که مجلس شورای اسلامی یا مجلس سنای اکثریت تام
عدم رضایت خود را از هیئت وزراء یا وزیری اظهار نمایند آن هیئت «ما آن وزیر از مقام
وزارت منزول میشود» این راجع بعزل وزراء است و قوی که بیک نهست وزیری رأی اعتماد
بکایه اش داده شد شاه آن وزراء را نی تواند معزول کند . باید مجلس این کار را بکند
این حق مجلس است (صحیح است)

اما راجع باینکه عرایش بنده را یکطور دیگر جلوه دادند: من
وزرای ناصالح چه میگویم آقا؟ من از وقتی که این یکمال و نیم آمده ام در اینجا
وبدى اوضاع میگویم که هیچ وقت وضع مملکت از این بدنربوده است شاید به
وضعیت مملکت از حیث زندگی ، از حیث فساد اخلاق ، و از حیث
ارتشاء . از حیث هرجیز بکه حساب بفرماید هیچ وقت بذرخواز این نبوده حالا دولتها کهها
بوده اند همین آقایان بوده اند . آن کایه جنابالی بودید این کایه هم جنابالی هستید
آن کایه شهر بور ماه دیگری بوده بالآخره این وضعیت زاده فکراین وزرایی است که در
این دوره یکی آمده یعنی رفته و بازهم آمده است و بازهم رف است ، عقیده شخصی بنده
این است که باید هیئت دولت از بک اشخاصی که غیر از این وزرا باشند تشکیل بسند و ما

نایابه همیشه امتحانات خودمان را روی یکنفر و دونفر بگنیم، بس است آقا این مملکت منصره- شد، خسارت بود، بدینه بختی برده، باشد برای این مملکت یکه روحانی تهیه بگنیم، اشخاصی که نا بحال وزیر نشده اند اشخاصی که تمام معنی حن تیت دارند باید در کاریته های بعدی باید بلکه پتوانیم یکمه و وزیر یکدیگر کیم که در حقیقت قابل باشند باشند که مملکت را اداره کنند این اشخاص لایق اینکه مملکت را بتوانند اداره کنند نیستند، چرا؛ برای اینکه می بینید وضع مملکت بد است، چرا؛ برای اینکه اگر وضعیت مملکت خوب بود بنده یک تصدیق هم میدادم و آخرش هم میگفتم که آفرین این وزرا هستند که این مملکت را خوب اداره کردند ولی آقا از هر کسی میخواهید پرسید، شما از یک بد بختی که توی کوچه خوابیده پرسید که آیا این مملکت خوب اداره میشود، می گوید خدا شاهد است خوب اداره نی شود.

من دیروز شنیدم که هیئت دولت یک تصویب نامه صادر کرده است

موضوع تعویض خیر آباد تصویب نامه چه بوده است؟ این بوده است که پاک شخصی در «سیم علیه» ملکی را در نوزده هزار تومان خریده است بعد تقاضائی ها این ملک را تصرف کرده، از دولت گفته عوض میدهیم، بعد چه چیز را عوض میدهیم «خیر آباد را»، چون این شخص این ملک را در ۱۳۱۳ خریده به نوزده هزار تومان آمد، گفته است عوض بدهید خیر آباد و رامین را که برای رضاشاه قیمت کرده اند در ۱۳۱۷ به هیجده هزار تومان و این هم نوزده هزار تومان است حالا یک تصویب نامه صادر کرده اند که در مقابل آن نوزده هزار تومان ملک سیم علیه این ملک خیر آباد و رامین را بدهند- این آقایان این تصویب نامه را صادر کرده اند- تصویب نامه را نداشتند صادر شده است، یک وقتی یک قانونی آوردند به مجلس برای معاوضه املاک عثایر و تصویب هم نشده است و دولت در صورتیکه حق صدور این تصویب نامه را نداشتند صادر کرده است (محمد طباطبائی- البته حق نداشته است) آنوقت چه کرده، این تصویب نامه وقتی از هیئت دولت رفته است کی جلو این تصویب نامه را گرفته است، مجیدزاده یک نفر مستخدم درست همان آدمی که در آذربایجان با کار تدبیر مخالف کرد فریز آن تصویب نامه نوشته است که آقایان شما اشتباه کرده اید، خیر آباد شصدهزار تومان قیمت است (تمایندگان- احست) خیر آباد در ۱۲۶ شصت هزار تومان عمل کرده است این را نمیشود با هیجده هزار تومان عوض کرد این رئیس اداره حق شناس، این دویس اداره درست و وظیفه شناس در مقابل هیئت دولت اعتراض کرده است و رد کرده است (کام بخش- فردا منتظر خدمت میشود) خدا شاهد است اگر این مجیدزاده یک مبلغی هم بول میگرفت این کار میگذشت و میداند، مملکت ماحراب است.

دولت ها خراب است باید این دولتها بروند- یک دولتی مطابق

بعضی مطالب دیگر مصالح مملکت بیاید- خراپی کارهای این دولت یکی و دویا و سه تا و چهار تا نیست، ما استیضاح میکنیم، ما آدمهایی هستیم بیکار، ما داخل در کار بیتیم، من وقتی که این کارها را می بینم و این حرف مجیدزاده رأیمش نم نا شخصاً جزیات آنرا ندانم نمیگویم، الان وزیر دارایی بگوید که کجاش غلط است من آدمی نیم که حرف غلط بگویم- هزار معامله راجع بجای کرده است، اینها همه هست من وقتی که در مجلس حرفی را میزنم باید دلیل بگویم، من باید بروم دنیال کار این هیئت دولت را بگیرم (بعضی از نایندگان- با همراه- آقا موضوع چای را بفرمائید) مامنی و

دو نفر بودم با بن دلت که تصور نیکردم بتواند منافع دولت را حفظ کند مخالف میکردیم بعد از آنهم ۱۶ نفر از آفایان نایابند گان که خیرخواه هستند از آنجمله آفای هاشمی، آفای تجدد، آفای دکتر معاون، آفای دولت آبادی، آفای تبوی (محدث طباطبائی) - آفای اینها که خارج از موضوع است) (مهندس فربور - بشما چه، بگذار حرفش را بزند!) این بحث خوا امسال از طرف خودشان وو کالة از طرف پائزده نظر دیگر آفای شجاع، آفای رفیعی، آفای مجده ضیائی، آفای روحی، آفای دکتر آفایان، آفای اعتضادی، آفای ذوالفقاری، آفای مؤید نایابی، آفای مرآت استهدیاری، آفای گبو، آفای سلطانی آمدند ما را دعوت کردند و گفتند شما سی و دو نفر هستید و خود آفای صدرهم به قول دادند و گفتند که من سید اولاد یغمیر هستم، استرحام میکنم، بمن ترحم کنید آفای گفتیم چه بگنیم برای شما، فرمودند که بیایند آبروی ما را نزدیک بیند، جیشت ما را حفظ کنید (نفت وزیر - آفای من کی این حرف ها را زدم؟) بیایند به برق نامه من رأی بیمیدم من اگر چهل نفر مخالف داشتم میروم واستعفایمیدم ما هم قبول کرده بیم آنوقت عده ما در مجلس سی و دو نفر بود، شانزده نفر دیگر هم اضافه شده است بیشود چهل و هشت نفر آنچه را که ایشان تهدید کردند و من هم دروغ نسی کویم چهل نفر بود و حالا هشت نفر هم بیشتر داریم و الان هم رأی بگیرید اگر آفایانند ما از فردا تمام عملیات این دولت را استیضاح میکنیم اگر دولت یک کار خلاف قانون بگند فروآ استیضاح میکنیم ولی اگر آفای قول خودشان وفا کردند و رفتند ما با این اکثریت کوچک را اکری بتذرن، اکثریت خادم به مملکت ایران هستیم همه باهم متوجه میشویم که انشاء الله بقول معروف بتوانیم کشتن این مملکت را بساعل نجات برسانیم و بلکه بتوانیم کاری برای مملکت انجام بیم .

بنده دفعه قبل چون جناب آفای نفت وزیر حضور ادا شدند بعود حق دادم که بیایم اینجا و بشام ایشان صحبت کنم ولی این دفعه چون بیش داده حلی بنتظرم رسید خواستم عرض کنم .

پاسخ وزیر دادگستری

چون بنده اینطور استیضاح بگنم که منظور نظر آفای دکتر مصدق این است که کار این مملکت اصلاح شود ما هم که همه مابل هستیم کار مملکت اصلاح شود و تصور میفرمایید که قطعی و قطعاً اینهاست که این جانشته اند و ایشان وزیر است اینها قطعاً بایق شده اند . بنده از طرف خودم و بنام رئیس دولت عرض میکنم که اگر غوه شود که خدای نکرده کوچکترین آنرا او باشد و بیش سهی از بودن ما در جلوی پیشرفت مملکت باشد ماهمه مان حافظ خواهیم شد خودمان را فدا کنیم و بنده فعلایک راه حلی پیدا کردم و تصور میکنم که اگر آفایان موافقت بفرماینده نام اصلاحات مملکت در این است، بنده اینطور فرض میکنم فکری است مسکن است اشتباه بگنم و آفایان مسکن است بنده را از اشتباه بیرون یاورند عرض کنم بنده نظرم این است که آفایان رأی ندهند به هیئت دولت و دولت ساقط شود ماهمه تشکر میکنیم و از این در خارج بیشوبم و جناب آفای دکتر مصدق قبول کنند ریاست دولت را و آن اشخاص لایقی و اکه در نظردارند و آنهاست را که گفتند و چوانهای پاگی را که در نظردارند بجای این اشخاص نایابک یاورند و باهم بنشتند و دولت را تشکیل بدهند و مملکت را اصلاح بکنند . اما راجع به موضوع تصویب نامه که فرمودند آفای وزیردار ایی الان توضیح میدهند . (دکتر مصدق - همه این صحیح است) .

**پاسخ وزیردارانی
(آقای بدر)**

۴۹ مضمونی را که آقای دکتر مصدق میفرمایند اغلب یا بهشان اطلاع غلط میرسد با خدای نکردن میخواهند اظهاراتی بگند که افکار را متوب بگنند . عرض کنم خدمتمن این تفصیل را که راجع بمعاهده املاک فرمودند او لا فانون توییض املاک سابق مدتهاست قاض شده و بینهادش مجلس آمدند ناتصویب نشود هیچ ملکی را در مقابله ملکی عوض نماید نمیشود این او لا و اما اینکه فرمودند این بوده است :

بینهادی شده است راجع باینکه یکی از املاک قشایی ها را که آقای شیروانی خریده بودند (حالا تبدیلم آثار روابطشان با شیروانی چه بوده است) این ملکی بوده است که سابق املاک قشاییها را تصرف کرده و میخواسته بعروشند آقای شیروانی به نوزده هزار تومان در هشت سال پیش خریده است اینها هم خرچ کرده و دواین مدت زحمت در این ملک گشیده است چون دولتش موافق است که املاک قشاییها بعودتمن مسترد شود در نظر گرفته شد که یک ملکی مشابه آن و در حدود آن در عوض بدهد، یک گزارشی اداره مربوطه داده است و در هشت هم رونه است هیئت وزراء هم تغیرشان این بود مادام که فانون از مجلس نگفورد همچو کاری نمیتوانیم بگنیم و بنده هم نوشتم تمام معاوحتاتیکه صحیح باشد

آقای اسکدر هشتم
از نایندگان اقلیت ۳۳ قمری
که بیوک صدر رأی مخالف داد

با غلط باشد تا فانون نگفرد و قانون بصویب مجلس نرسد هیچ کاری نمیشود کرد و موافقت نمی شود .

دکتر مصدق - الان مجیدزاده را بفرستید باید اینجا تا معلوم شود که من دروغ نمیگویم .
مهندس طریبور - خودش تصدیق میگند که میخواسته بگند منتهی مجیدزاده مخالفت کرده است

وزیر دارانی - اجازه بفرمایند عرض کنم حضورتان تصویب نمایند که املاک را جدای گذشتن قانون و رسیده کی تصویب کنند (معنی از نمایندگان پس شده است) تصویب نشده

اخذ رأی اعتماد

است (همه نهایندگان - ذنک رئیس). آفای دکتر مصدق راجع بچای گفت (دکتر مصدق - عملیات شاهه اینطور بوده است).

رئیس - آفای دکتر مصدق اجازه بفرمایید حرفشان را بزند.

دکتر مصدق - بنده استدعا میکنم مجید زاده را بفرمایید باید اینجا تاثابت شود من دروغ میگویم یا ایشان!.

وزیر دار افی - اجازه جای در زمان این کایه بکسی داده نشده است و اگر اجازه هم داده شده است شاید در زمان کایه آفای بیان بوده است و تعویض ملکی هم بهبوجه نشده است و قبل از گذشتن قانون نه تعویض شده و نه خواهد شد و هرچه راهم که آفای راجع با بن موضوع بفرمایند بنده تکذیب میکنم.

اخذ رأی اعتماد تسبیت به هیئت دولت

جمعی از نهایندگان - رأی رأی

رئیس - آفایان موافقند که رأی بگیریم ؟ (گفته شد - بلی) رأی بگیریم آفایانی که موافقند ورقه سفید میدهند آفایان مخالفین ورقه آبی میدهند (مهندس فریور - عده حاضر را هم (علام بفرمایه) خلا عده حاضر ۱۱۳ نفر است (هاشی - آفایانیکه موافقند ورقه سفید با اسم میدهند) عده ۱۱۴ نفر شد ورقه اگر اسم نداشت باشد محسوب نیشود.

اخذ آراء بعمل آمد

رئیس - آفای صادقی و آفای مسعودی هردو مشمارند.

(شماره آراء بعمل آمد، ۲۹ ورقه سفید و ۴ ورقه کبود و دو ورقه سفید بی اسم شماره شد).

دکتر مصدق - چهل رأی ما حاضر شد آفای حدود خودشان تکلیف، خودشان را بدانند.

رئیس - عده حضار ۱۱۴ نفر ورقه سفید علامت قبول ۶۹ ورقه کبود علامت رد ۴۰ (دکتر کشاورز - یک رأی اشتباه شده است) کجا اشتباه شده است ؟

شماره شد و همینصور است اشتباهی ندارد. بنابراین با ۶۹ رأی اعتماد به هیئت دولت داده شد.

اسامي موافقین: آفایان مرآت اسفندیاری - فرهودی - حاذقی - دکتر آفایان، خلمبری، عاد تربتی، فرود، ملایری، اخوان، امام جمعه شیراز، فرج الله آصف، روحي، بوشهری، فولادوند، ساسان، سید خسرو الدین طباطبائی، بهبهانی، دهستانی، صدریه، گیو، معتبر فرهمند، فیروز آبادی، پیغمبر اسفندیاری، نوابت اسد، دشتی، جواد مسعودی، عباس مسعودی، دکتر کیان، فرعی، فاطمی، دکتر طاهری، خلیل دشتی، کاظم جلیلی، پور رضا، آریه، محمد علی مجید، مؤید ثابتی، ملک مدنی، سندجی، کاظمی، قبادیان، ضغری، جمال امامی، علی اقبال، حیدر علی امامی، ذوالقدر صفوی، ذوالقاری سرتیپ زاده، ثابت، نهازی، حشمتی، محمد طباطبائی، امیر تمور، شریعت زاده، اردلان، سیف پور، فاطمی، مهدی، دولت آبادی، مجتبی شیعی، دکتر مجتبی، نعفان، دکتر معاون، اعتماد، تهرانی، نیومی، گله ذاری، ثقة الاسلامی.

اسامي مخالفین: آفایان فتحعلی ایکجیان، مهندس فریور، دری، طوسی، قتوحی، دکتر رادمنش، رفیع، مهندس پناهی، حکمت، عدل، افشار صادقی، مظفرزاده.

اسکندری، ته وری، لانگرانی، عوت الله بیان، عامری، دکتر کناورز، دکتر مظمنی، اکبر، خداکار، طهرانچی، مقدم، دکتر مصدق، اوایبان، شهاب فردوسی، گرگانی، ذکانی، دکتر غلسنی، افغانی، رحیمیان، کامبخت، ایرج اسکندری، ابوالحسن صادقی، فرمانفرما بیان، آستانی، صدر قاضی، بهادری، پروین کتابادی، بیبوریانش.

و دقة سفید بی امعناه دوبیک

ضخت و وزیر - با نشکر از حسن ظن آقایانی که رأی موافق داده اند و باین بند
و باین دولت رأی اعتقاد داده اند و موافقت فرمودند میخواستم دوکله هرش کنم و طرف
خطاب بند هم جناب آفای دکتر مصدق هستند. بشهده نمیخواهم هیچ وقت بدون تراکت
با ایشان عرضی کرده باشم و ایشان را همیشه محترم داشته و میلادنم لیکن موقع دارم که
ایشان فرمایشانشان را تا يك اندازه و مطوري بفرمایند که صحت داشته باشد و اشتباه نکنند
اولاً آفای هرجه میخواهند استیضاح بفرمایند، سوال بفرمایند، خبلی خوب بفرمایند، بند هم
خبلی خوشوفت هستم که آفایان استیضاح بکنند، سوال بکنند بلکه دولت بتواند
با پاک عزم وجد واقع و کافی کار بکند (صحیح است) و این راهم ضماعرض میکنم که شخصاً
أهل مبارزه بستم آمده ام کار کنم، اگر کار بیشتر فت کرد آفایان هم موافقت بفرمایند هر امی
بفرمایند برای مملکت کار میکنم اعمالات یا این گونه که هملا مخفی نیست. بنت بند هم
این بست و نمیخواهم يك پیش شهرتی در مبارزه بیدا کنم، در زندگانی خودم اصلاً اهل
مبارزه نیست. اما اینکه فرمودند: بند استرحام کردم. کن بند استرحام کردم؛ بند
گفتم بمن رحم کنید؛ بند بزارم از بیان چنین کاری؛ بند از قلک هم موقع ندارم؛ بند و کل
کارهای مجلس هستم؛ اینصورت بمن رای دادید، حالا بند از طرف مجلس و کالات دارم؛ هرجه
مجلس بگوید اجرا میکنم و امر این مجلس را اجرا میکنم، میل ندارم؛ نمیکنم، موقع چه
چیز است؛ استرحام چه چیز است؟ کن بند همچو عرضی را کردم که بفرمایند؛ دوم اینکه
فرمودند من استغفای دادم (دکتر مصدق - صحیح است) مطلب این بود و قنی که شما فرمودند
که اگر از جهل متغیر تاچهل و پیجع تا بتجاه رأی مخالف داشته باشید میتوانید کار بکنید؛
گفتم خیر؛ فرمودید آنوقت چه میکنید، گفتم که استغفای میکنم کن گفتم تهدید میکنم؛ اگر جهل
مخالف داشتم استغفای بکنم؛ با آفای طهرانچی یا بکی از آفایان دیگر که صحبت فرمودند
گفتم آقا موقع این مملکت موقی نیست که هر روز دولت یافتد من برای خودم نمیگویم
برای مملکت میگویم بهزاین است که آفایان بنشنند اکثریت واقعیت (من از هر دو طرف
تفاوت میکنم) و توافق کنند و یک شخص دیگری را که مناسب نر و قادر تر برای پیش فتن کار -
نمایند گلن فرآکیون توده هم بدولت صدر رأی مخالف دادند

آفای دکتر کشاورز

آفای ایرج اسکندری

آفای کام نفچی

باشد او را انتخاب کنند و بنده هم استغفرا میدهم، حالا هم هین استدعا را میکنم و خواهش میکنم آقایان نسبت یکنفر دیگری موافقت بفرمایند و بنده را هم معاف چرمایند خبیلی هم منون میشوم (احسنت - کف زدن حضار)

در جلسه دهم مهر ماه ۱۳۴۴

صدر و وزیر ارشد در مقابله نهاینده اول تهران

از بیانات آقای صدر در جلسه اخیر رأی اعتماد که شرح آن از نظر خوانندگان گذشت معلوم شد که باز میخواهد بکار مشغول باشد و مملکت را بلا تکلیف گذاارد، اما دکتر مصدق کسی نبود که بگذارد سو و عده خلافی کند و باین ترتیب بزرگداری خود که بمصلحت کثور نبود ادامه دهد لذا پس فرست میگشت که حقایقی را باطل اعلام مردم بررساند

این فرست در جلسه دهم مهر ماه ۳۲۴ حاصل گردید و نهاینده اول تهران بعنوان اختصار پشت میز خطابه قرار گرفت و پس از رد اظهارات آقای بدر راجح بخرید اموال امریکائی ها از عدد خلافی و بدقولی نخست وزیر سخن بیان آورد و در حقایقی راعلمنی کرد اینک قبل امن نطق آقای بدر وزیر دارایی و اظهارات آقای سپهبدی وزیر خارجه و آقای سدر نخست وزیر را نقل و پس نطق نهاینده اول تهران را درج هینما تیم (از مذاکرات مجله شماره ۱۸۶ صفحه ۶۶۲ تا ۶۶۹)

نه عرض دیگر بندم یک عرباضی است که در قبال فرمابشات آقای دکتر مصدق که در جلسه روز چهارشنبه فرمودنده باشی بعرض برمانم و یکقدری هم مفصل است، استدعا میکنم که آقایان توجه فرمایند. در ابتدای بیاناتی که جناب آقای دکتر مصدق در جلسه روز ۴ شنبه فرمودن اظهارات تاسفی کردند، ناسف ایشان از این بود که با ساقه دوستی که با مرحوم پدر من داشتم مجبورند بقیه نهاینده همان فراسخیون توده که بدوات صدر رأی مخالف دادند

آقای هدایات

آقای آرداد

آقای پروین گشاپادی

آقای ههاب‌فردوس

که بنده را مورد اعتراض قرار دهنده من هم لازم بدانم که در آغاز این پاسخ نهایت کراحت خود را اظهار بدارم آذینکه بر حسب وظیفه مجبور مطالعی را که ایشان در جله روز چهارم مهر ماه بیان نمودند درست کنم و ثابت نمایم که هیچیک از اعتراضات ایشان واورد نیست.

دو هفته حال لازم است دونکته را قبل تذکر دهم اول آنکه این توضیحات بنده برای آن نیست که در این موقع از تصدی گذشته و باحال خود دفاع کرده باشم بلکه فقط از این نظر است که مردم از حقایق امر آگاه کردند - من اطیبان دارم وقتی که مردم بی بحقیقت بر دند قضاوت آنها بالتر دید بهترین و صحیحترین قضاوتها خواهد بود، دوم آنکه رد بک اظهاریکه از طرف ایشان شده نباید تغیر نسبت دروغ شود بلکه همان طور که دولت باکمال بردا برای تمام اظهارات ایشان توجه نمودا ایشان هم باید بدعاییکه میشود توجه کند و قضایت را ب مجلس شورای ملی و ملت ایران محول نمایند.

جناب آقای دکتر مصدق پس از فرالت خصوص مختلف پیمان سه گانه تیجه گرفتند. فقط قرارداد مالی که صرفاً در منافع متفقین بوده تنظیم و از مجلس گذشت و راجع به این قرارداد ها چون متفقین نتوانستند وزرای ماهم نامروز که جنک تمام شده ساختند و پس از ذکر عبارات زنده تسبیت بروی کارآمدن وزراء شرسی درخصوص مضرای پیمان مالی پیان کردند که جواب آن یک ییک عرض میشود.

و اجمع به بنده فرمودند: «آقای محترم در نظر نگرفت که اگر تأثیره بریال به متفقین محدود نشود وضعیت ما این میشود که شده است» از جناب ایشان سؤال میکنم که آیا مخارج متفقین در ایران بدست و در اختیار دولت ایران بوده که بنواند میزان آنرا ببلع معنی محدود نماید ؟ آیا متفقین مامحجور بودند که قیم لازم داشته باشند که بیش از احتیاج واقعی خودشان در ایران بریال خرج کنند و در مقابل طلا بدنهند ؟ هیچ دو سؤال کافی است برای اینکه بطلان ایراد اول ایشان را ثابت نماید !!

جناب آقای دکتر مصدق ترقی قیمتها در ایران به ده مقابل قیمتها قبل از جنک بیلت فزوئی انتشار اسکناس تشخیص داده اند، همانطور که ترقی قیمتها در ایران سلم - است همانطور جای تردید نیست که این امر رابطه با پیمان مالی تدارد وقتی که متفقین با پایران گذاشتند طبعاً در این کشور مدارفی داشتند که میباشد به بول رایج مملکت صورت - گیرد و این مخارج اضافی و فوق العاده طبعاً میزان اسکناس رایج را بمقادیر کلی بالا بود جلو گیری از ترقی قیمتها بوسیله محدود کردن هزینه متفقین که ممکن نبود زیرا آن در اختیار ما بود. جلو گیری از ترقی قیمتها راه دیگری داشت که در تسام کشورها یا آن عمل کردند و آن تثبت قیمتها بوجه قانون و چهار یعنی کامل کلیه اجنبان در کشور بود. نیدانم جناب آقای دکتر اطلاع دارند که در کشور امریکا میزان انتشار اسکناس در طول جنک از ۲۰۰۰ رو ۶۰۰۰ دلار به بیش از ۳۰ میلیارد رسید یعنی حجم اسکناس از ۴ برابر هم پیشتر شد دو صورتیکه قیمت اجنبان بیش از ۲۷ درصد ترقی نکرده در سایر کشورها از قبیل انگلستان و آلمان وغیره با اینکه اسکناس رایج چندین مقابل قبل از جنک شد ترقی قیمتها حتی از کشور امریکا هم کمتر بود و وقتی کشوری در جنک است خرج فوق العاده دارد، ایران هم بعد از ورود متفقین جزء مناطق جنگی شد و متفقین مجبور بودند مخارج فوق العاده کنند و از لحاظ موقعت در مصرف آن مضايقه نمایند - بفرموده فرمودی :

سودگنج و دینار بر چشم خوار
که کوشش و کبته و کارزار

بنابراین مطابق بسیاری ازین اصول اقتضایی و مستحباتی قانون هرض و شما دو تبعه از دیگر معرفت، طبقاً قیمتها روی عدم کذاشت و بالضروره بر میزان پول رایج کشور افزوده شد. همانطور که این کیفیت در سایر کشورها بدون استثناء عیناً رخ داد.

دولت ایران نمیتوانست وعه این وظیله را داشت که از مخارج متفقین در ایران جلوگیری کند.

دولت ایران فقط یک وظیله داشت و آن این بود که با وجود وضع خارق العاده ای که پیش آمده و با آن مفادار پول رایج چند برابر یافته شده بود قیمتها را ثابت نگاهدارد. بعضی آن اندامی را بکند که در سایر ممالک بهین منظور انجام گرفته بود، بدینخته تشکیلات دولتی مأموری نیل بهین منظور آماده و مجهز نبود و حتی مستشارانی هم که از خارج آوردند به تثبیت قیمتها واستقرار اصول جبره بندی در کشور موفق نشدند.

اگر جناب آفای دکتر مصدق در عرض اعتراض به پیمان عدم موقتی دولتهای وقت در اجرای اصول جبره بندی و تثبیت قیمتها ایراد میگرفتند شاید تائید ندازه ای حق داشتند. منتهی در این مورد نیز میتوان باشان خاطر نشان کرد که باوضاع کشور توجه کامل نسی - فرمایند و گرنه بیوان چنین ابرادی مباروت نمیفرمودند.

در این مورد بمناسبت نسبدامن جمله مفترضه ای بعرض نمایند گران محترم بر سامن. جندی پیش موقعي که نفعت و ذیر چین در تهران بودند از ایشان سؤال کردم بقراری که شنیده شده سطح قیمت ها در چین بضرر فوق العاده ای ترقی نموده است مگر شایسته جبره بندی ندارید. با کمال تعجب جواب داد. مگر در مملکتی مثل چین جبره بندی بضریغی که در کشورهای اروپا اجرائده ممکن است عملی شود؟!

قطع نظر از اظهارات آفای نخست وزیر چین اساساً تثبیت قیمتها و جبره بندی کامل کاری بسیار دشوار است که موجبات و اسباب آن در تمام کشورها بدینخته فراهم نیست. چنانکه در جنگ ۱۹۱۴ عده زبانی از ممالک راقیه باین منظور نائل نشدند. و در همین جنگ هم اگر ممالک موقتی حاصل کرده جلت تجارب گرانبهایی بود که از جنگ گذشته بدست آورده بودند و بعضی از آنها چندین سال پیش از آغاز مفاصلات اخیر مقدمات این کار را فراهم ساخته بودند با این توضیح تصور میکنم اعتراض دوم نهایته معترض نیز رد شده باشد.

آیا جناب آفای دکتر مصدق اطلاع دارند که بجه نحو کشورهای متفق مخارج خود را در کشورهای دیگر برداخته اند؟ آیا ملازمیدانند که مصارف اوتش امریکا بر انگلستان و بامخارج نظامی انگلیس در فرانسه و بلژیک بجه نعومورت گرفته است؟ اگر ایشان در این موضوع تحقیقاتی کرده باشند باید منصفانه تصدیق کنند که شرایط مالی بین ایران و ممالک متفق از هر حيثی و برای مساعدة از تربیتی بود که دو کشور متفق هم قوه مانند امریکا و انگلیس و بانگلیس و فرانسه باهم قرار گذاشت اند و بدون هیچگونه وینجشی با آن عمل کرده اند.

قصد بنده آن نیست که در این موقع وقت مجلس شورای ملی را با شرح نهاده معاملات بولی بین کشورهای مختلف تفسیع کنم لازم نیست در این مبحث قوى توضیحاتی بعنوان بر سامن همین تقدیم گویم:

اگر جناب آفای دکتر مصدق کشوری را رایج دارند که با آن متفقین معامله مساعد-

نری کرده باشند لطفاً تذکر دهند تامجلس و عامله مردم از آن آگاه گردند؛ مادر مقابل هر دینار وجهی که متفقین در ایران خرج کرده اند طلا گرفته ایم.

با وجود همین پیمان بود که امروزما متباور از جهار میلیارد و دویست و پنجاه میلیون ریال طلا داریم و حال آن که در سنت ماه ۱۳۲۱ فقط پکیلیارد و نهصد و هفتاد پانصد میلیون ریال طلا داشتیم و در همان تاریخ جمع کل طلا و ارز و اوراق بهادر خارجی به سه میلیارد و شصت و چهل و شش میلیون بالغ میشود و حال آنکه امروز از هفت میلیارد و سیصد و پنجاه میلیون متباور است.

این ارقام فصیح و روشن بخوبی نشان میدهد که در سال ۱۳۲۱ در مقابله چهار میلیارد و شصت و هفت میلیون و چهار میلیون اسکناس متشوه فقط سه میلیارد و شصت و چهل و شش میلیون طلا و ارز و اوراق بهادر خارجی داشتیم و امروز در مقابل هفت میلیارد و هفتصد میلیون ریال اسکناس معادل هفت میلیارد و سیصد و پنجاه میلیون ریال طلا و ارز و اوراق بهادر خارجی داریم.

این نکته راهنم اضافه میکنم که در تمام مدت جنگ موفق شدیم با نداشتن صادرات بهای کلیه واردات خود را از خارج تقداً پردازیم و بعلوه اتباع ایران امروز میلیون ها ارز در خارجه ذخیره دارند که سابقاً نداشتند.

در ابتدای ارتباط مالی ایران و متفقین آغازی دکتر مشرف نفسی بیان قرارداد موقتی با ایشان منعقد نمودند که بوجای آن نرخ لیره بیصد و چهل ریال تعیین شد بعداً در تبعه مذاکراتی که با متفقین شد موفق شد پیمان جدیدی با آنها منعقد شایم.

حال اگر شخصی مانند جناب عالی سنجیده یا نتاجیده آنرا مورد انتقاد و ترسیم قرار - بعد بپیچوشه در عقیده ای که من نسبت بعمل گذشته خود دارم تغیری وارد نخواهد شد . افتخار عقد این پیمان باشند است و تابع مفیدی که جامعه ایرانی از آن تحصیل نموده است بحدی است که اینکونه اتفادات کوچکترین تاثیری در ماهیت و حقبت امر نخواهد داشت . بنده اطمینان دارم که اگر بازیده انصاف و حق گذاری بدین پیمان توجه شود هر - یشده منصفی تصدیق خواهد نمود که برخلاف نظریه آقای دکتر مصدق پیمان مالی مزبور منافع ایران را به بهترین وجه صیانت نموده و با توجه به تمام جوانب کار عقد پیمان دیگری با شرائط مساعدتر متصور نبود ولوا نکه جناب عالی از طریق استهزا غبته و امتحاص اقتضای بدانید یاند آنید !

اما اینکه فرمودند : نرخ رسمی لیره کتر از هشت تومان بوده و بعد از پیمان بسیزده تومان رسیده، خوشبختانه جناب عالی فرمودید نرخ رسمی ! ولی منظور را دوشن بیان نکر دید . درست است که فیضت لیره شش تومان و کسری بود اما این قیمتی بود که دولت اسماً برای خود در نظر گرفته بود و فقط قسمی از ارزهایی که از صادرات تحصیل میشد دولت طبق مقررات کمیسیون ارز از صادر کنده گان خریداری میکرد . این قیمت را داشت جبارت ساده تر این قیمت تعییلی بود - ولی نسبت بمعاملات بازدگانی و غیره مطابق ترتیبی که در آن زمان بود لیره از ۱۲۰ ریال الی ۱۷۸ ریال معامله میشد و در بعضی اوقات در بازار آزاد بزرگت بادویست ریال بدهست می آمد .

من بیش از این در این موضوع نمی توانم توضیحی بدهم . خاطرات آقایان تهابند گان هنوز تازه است و یقین دارم که بصدق این مقاله گواهی می دهند .

آقای دکتر مصدق اظهار داشتند که «چون متفقین خواستند سایر قراردادهایی که در بیان یش بینی شده بود منعقد نشد و وزیر ای ماهمنامه امروز که جنگ تمام شده ساکت نشسته» من نسی خواهم راجح نمایل با عدم نمایل متفقین در این باب صحبتی کنم . ولی از جانب ایشان مبهر سم : چه دلیل و مدل کی را بر اثبات مدعای خود دارند جز این که باید گفت رویه ایشان هیشه تغیر و تغییف و حتی توهین به موطن خود شاست!!».

من هنوز غمیده ام چرا در غالب موارد نایابه معتبر نسبت باشخاص بکه وظیفه خود را انجام داده اند منصفانه قضایت نمیکنند و منظورشان از این اظهارات یساس آورد و فتنه میگیرند!!

در سال ۱۳۲۱ بک طرح فرارداد اقتصادی از طرف این جانب تهیه شد و بصویب دیست وزیران رسید و از مجرای وزارت امور خارجه بفارتعاهه های دول متفق ابلاغ گردیده برای اینکه آفایان نایابه گران محترم بدانند که خدمتگذاران او برخلاف عقیده آقای دکتر مصدق ساکت نه نشستند و باعجم وظیفه مباردت کرده اند اینکه طرح پیشنهادی یمان اقتصادی را که در تاریخ ۱۳۲۱ تیرماه ۴۶۳۲ از طرف وزارت دارالملی که این جانب اتفاقاً اتفاق نداشت تهیه و بصویب هیئت وزیران رسیده عیناً قرائت میباشد (چون بنده دهاتم صوری شده است که نیتوانم بخواتم این است که بعداً در جراید ملاحظه خواهید گردید) طولی نگشید بعداز ارسال این طرح کاینه که اینجا نباید در آن حضوری داشتم استفاده داد و در کاینه بعد دیگری دور اس و وزارت دارالملی فرار گرفت . اگرته میتوانستم بخدمت خود ادامه دهم ملساً این فرارداد با کم و بیش تغیری منعقد میگردید ولی همان عواملی که آنروز موجب تزلزل و تغییرات بیشتری کاینه ها بود منصفانه امروز هم باقی است و محبب میشود که کارشناسی انجام نگردد .

طرح فرارداد مربوط برای آهن نیز در تاریخ سال ۱۳۲۲ تهیه شد و پس از مذاکراتی بسکو ولندن ارسال گردید .

جانبهایی صرفاً بعلت این که چنین بیانهایی رد و بدل نشده عموم متصدیان امور را از شهریور ۱۳۲۰ بعد وظیفه ناشناس معرفی میفرماید .

من از این که درباره قضایا و امور گفته باشیم همه طول و تفصیل بوضیع برداختم مذکور میخواهم منظور این بود که نایابه گران محترم و هام مردم بدانند خدمتگزار کیست و صرف ادعا های آقای دکتر و تیجه ای که هیچگونه باصره و کبرای موضوع را بطره ندارد تولید اشتباه در اذهان نکند .

حال میرسیم بموضوع مربوط بسامنه اجتناس زائد نیروهای نظامی متفقین در ایران اعم از منقول یا غیر منقول .

اگرچه خوشبختانه این موضوع در روز گذشته با حسن توجه کمی بیش از ۱۸ هزار که بر حسب تعافای دولت از طرق مقام و بایستی مجلس شورای ملی انتخاب گردید و تظریه مادر متفقین باش مربوط دولت امریکا با ترتیبی فیصله یافته و با نجوبه توضیع در اصل موضوع که آقایان نایابه گران محترم عموماً از جریان آن استعفار دارند این موقع دیگر لازم نبوده لکن چون جانب آقای دکتر مصدق هیچ یادنات خودشان اشاراتی باشند عمل نمودند باز لازم میدانم از ساقه امر چند دفعه پیشتر وقت آقایان را بگیرم از دیر زمانی با بنظر دولت مادر این موضوع با متفقین وارد مذاکره شده و مثل هر معامله ای در این مورد هم عقاید و تظریبات طرفین با یکدیگر اختلاف دارد و هر یک از دو طرف با ایمان راسخ حقایقت خود از آنها دفاع میکند .

پدیدهی است اگر اتفاق نظر ازروز اول موجود نباشد باید بامداکره و حسن تفاهم و گفتش مثابله از هر گونه اختلاف قابل تأسیف جلوگیری کرد و به نتیجه متبت رسید در این کار نیز دولت از لحاظ اهمیت موضوع لازم دید بانمایند گان محترم مجلس در این باب مشورت و تبادل نظر نماید . بهمین جهت در چند روز پیش بجانب آقای طباطبائی رئیس مجلس مذاکره ای بعمل آمد که پک جلسه خصوصی تشکیل شود و این مستله در آن مضرح گردد روز بعد موضوع در هیئت رئیسه مجلس مضرح موافقت شد که توسط روسای دو کمیسیون بودجه خارجه کمیسیون های مر بور تشکیل شود مطلب بجانب آقای دکتر مصدق بجانب آقای ملٹ مدنی عرض شد . آقای ملٹ مدنی که در هیئت رئیسه نیز هستدم بوق بودند حضور باقتصدی ایشان آقای دکتر مصدق بعلت کالت مزاج غدر خواسته چون عده ای از نمایندگان حضور و شرکت ایشان را در مذاکرات خصوصی دادند در تبعیمه مذاکره آقای فاطمی با ایشان در جلسه حاضر شدند راجم ساخته امر از طرف آقایان وزرای راه و امور خارجه و بنده توضیحاتی دادند . شد و از طرف جمیع از آقایان نمایندگان اعم از اقلیت و اکثریت نظرهای مفید و جالبی ای را گردید پس از مدتی مباحثه جانب آقای دکتر مصدق بصحبت آغاز کرده بدو این بشدت نغیر نمودند که چرا کمیسیون خارجه بدون اجازه ایشان تشکیل شده و سپس بدون این که در اصل مطلب اظهاری کنند نسبت بهموم متصدیان امور از شهریور بعد توهین کردند و ناسرا گفتند که تکرار آن در این جلسه برای حقط حیثیات ایشان و شتون مجلس شورای ملی مقتضی و برآزنه نیست و همان طور که بجانب آقای سپهبدی در جلسه گفته اظهار نمودند اظهارات آقای دکتر قلب مه راجربه دار نمود ، در هو حال بدون اینکه منتظر استماع جوابی بشوند بناهندگان اقلیت تکلیف خروج از جلسه را کردند که فقط دونفر از آقایان نمایندگان اقلیت به تبعیت از ایشان از جلسه خارج شدند و بقیه آقایان ماندند و بعد اکره ادامه دادند .

اگرچه این پیش آمد پک مجبوط فوق العاده متشنج و عصبانی بوجود آورده بود که ادامه کار در آن شرایط آسان نبود معلمک بازما وظیفه خود را دنبال کردیم و بالاخره از طرف آقایان نمایندگان نظریاتی اظهار شد که خلاصه آن این بود که چون موضوع جنگ بازگانی دارد دولت باجدبیت در حفظ منافع سلکت به روشی که صلاح بداند این معامله را بانجام برساند .

در هر صورت بطوری که عرض شد این موضوع در شرف اتمام است ، ولی در این موقع بنده وظیفه دارهشم این نکت را بعرض نمایندگان محترم برسانم که برخلاف آنچه پاره چراید بی اطلاع در این چند روزه نوشته اند او لیاء سفارت و مأمورین فروش دولت متحده امریکا در هیچ مورد دولت را نجت فشار قرار نماده و خارج از انصاف تکلیفی نکرده اند ، اگر پاره اختلاف نظرهایی که اطمیناً درین معامله باین مهی بیش می آید رخ داده باشد با کمال حسن نیت اقدام نموده اند و منتظر بنده اگر در این موقع بنده از حسن نیت آنها تشکر نمایم در واقع مترجم احساسات اکثریت بلکه تمام آقایان نمایندگان محترم واقع شده ام .

در این موقع می مناسبست نیست موضوعی را که بجانب آقای دکتر مصدق ضمن خطابی خود بالعنی آمیخته با استهزاء گفته بعرض آقایان برسانم : چند روز قبل ، در یکی از راهروهای مجلس بایکی دو نفر از آقایان نمایندگان را جمع ب موضوع خرد اجناس ارتش متفقین صحبت میکردیم . تصادفاً در همان اثناء بجانب آقای دکتر مصدق از یکی از اطاقها بیرون آمدند و همین که بنده رسیدند اظهار لطف فرمودند و قدری مکث کردند ، از ایشان

سؤال کردم آیا ممکن است جناب عالی هم نظریه خودتان را ثبت ب موضوعی که مورد مذاکره ماست بفرمایید؟ جواب دادند: «کلم و برای من مقدور نیست» عرض کردم: مطمن باشید هنوز فرمایش جناب عالی اتخاذ سند تغواهیم کرد و مذاکره مارسمی نیست. فرمودند: «موضوع چیست؟» گفت: شد. مر بوط بخرید اموال غیر منقول آمر بکایه است. اگر ما تمام اموال غیر منقول آمر بکایه را بایران بیست در صد یا کمتر از قیمت نیام شده خوبیداری کبیم چطور است؟ این بود حرف من.

ایشان فرمودند: «من نمودانم و تشریف بودند».

این را ایشان آن روز دوراهرو بن رسیدند و بعد بلکه هیجو صحبتی کردند و مخصوصاً بیست درصد اصل را فرمودند بیست درصد در صورتیکه این که بند عرض کردم هشتاد درصد بوده است.

مناسفانه اشخاصی که بسته بیان امور غالباً سوء ظن داشت اند هیته بوده اند همه دو خاطرداریم موقعی که مرحوم فروغی پیمان سه گانه را ب مجلس آورد چه اشخاصی با آن مرحوم طرفت کردند. حالا مانند شخصی مدهم که اندام آن مرد بزرگ چقدر بسوقع و وطن پرستانه بوده است. آقای دکتر مصدق و ناظران ایشان در ابراز عقیده و انتقاد از پیمان مختارند.

ایشان نسخ پیامات بیدچند قسم اظهار داشتند: اگر عاقدهای پیمان فقط لغت «مجانی» را در پیمان میگنجانید فلا ما دیگار این اشکال نمی شویم. حقیقت انسان از شنبه این کلام دچار حیرت میشود. لابدا آقای دکتر این طور فرض میگنند که زایندگان دول منق قلم را برای آن در دست گرفته بودند که آنچه ما تحریر میکنیم بدون هیچ قید و شرطی بتواند و امضاء کند. اگر جناب آقای دکتر مصدق سعی می فرمودند که یش از آنچه ما سراغ داریم کار منبت انجام دهند مندانه و کوشش و زحمت مستولین امور را ادراک میفرمودند و از خدمتگذاران کشور ییش از این تقدیر می نمودند.

لذکر اینی - آقا این حرفها بضرر هملکت است؟

بلدر - و متنی که برعلیه من صحبت میشود من مجبورم دفاع کنم.

لذکر اینی - آقا نگو این حرفها بضرر هملکت است - صدای زنگ دیس
بلدر - استدعا میکنم کوش بفرمایید یا من نمودم کلام مجبورم چند جمله دیگر در اصراف لذکر که جناب آقای دکتر در حلی اتفاقات تشدیدار خود استعمال کرددند عرض کنم.
آقای دکتر چندین بار گفتند: «اعضای دولت شخصیت تدارند» و اگرچه ایشان دشتمان گفتن رایک امر عادی تلقی میفرمایند ولی بعده من و همکارانم این نسبت ناروا نباید بی جواب گذاشته شود.

مخصوص از شخصیت چیست؟ اگر برای این کلمه بلکه مفهوم معنوی و اخلاقی فائل شویم باید بگوییم کسی دارای شخصیت است که واجد خصال و سجا یایی ممتازه و خانواده بالک و احیان و تحصیلات و تجارت و احتلالات علمی و عمومی باشد.

چنانچه ملاک تصرف ما این باشد من بجرأت می توانم اظهار کنم که شخصیت اعضاي دولت امروز از هر یک از اقران و امنان خود اگر بیشتر باشد بقطع و بین کمتر نیست و اگر برای این لفظ بلکه معنای مادی در نظر بگیرند که شرایط آن بعرف سابق داشتن القاب جلیل و نیل و تمویل سرشار از هر جهت باشد و در حقیقت متراصف تشخیص و تین باشد بشهده اذعان دارم که یعنی همکارانم کویا مسئول ترین آنها میباشم و حال آنکه تسلیم بشهده و خانواده ام

بيانات وزیر دارالمنی تشکیل میشود از بیک خانه مسکونی، یک قطعه زمین، دو بارچه ملک موروثی ۳ دانگی و ۴ دانگی که مجموع در آمد سالانه آنها به می هزار تومان نمیرسد ولی در مقابل پنجاه هزار تومان فرق مسلم یا انکها و اشخاص متفرقه دارم. والبته شخص سایر هیکاران من بدین معنی آزینده هم کمتر است بطوری که برخی از آنها خانه مسکونی هم ندارند و جزو حقوق دولتی عابدی دیگری باشان نمیرسد.

مهندس فریور - هیئت مائید اعانت هم برایتان جمع کنیم!!

بلدر- با وجود اینکه سین خدمت اکثریت اعضای دولت فعلی از ربع قرن الی ۵ سال است و با این سایه چولانی حاصل زندگانی آنها بینست که بعرض رسید. حال جناب آقای دکتر میخواهند برای آنها شخصیتی قابل بشوند یا نشوند مختارند. آنچه مسلم است کار مشبت و خدمت بوطن و عظمت ایران هدف یکایران آنهاست و ایشت احوال شخصیتی که مادبال آن هستیم.

قداکار - آقای وزیر دارائی اظهاری کردند که بضرر مملکت است ایشان

مدافعان متفقین شدند!

مهندس فریور - بنده هم اخطار دارم آقا

یعنی اسفندیاری - بنده اجازه خواسته ام

فاطمی - آقای یعنی تأمل بفرمائید

یعنی اسفندیاری - آقا چقدر صبر کنم ده جلسه است اجازه میخواهم صحبت کنم نمیگذارند.

نایب رئیس - اجازه فرمائید. آقای وزیر خارجه میخواهد صحبت کند.

بطوریکه مستحضرید موضوع خربه اموال آرتش

امریکا اخیراً سبب شد که در اطراف آن گفتگوهای

در روز نامه ها شده و عنایت مختلفی راجع بطری خربه

و فروش آنها بیان نمودند اگر طرز اظهار عنیده بعضی

از آنها طوری بوده است که کلدستان امریکایی هارا موجب شده باشد مناسفم و بقیدارم

آقایان و وزیر نگاران هم که در این خصوص بیان عقیده کرده اند هیچ وقت در نظر نداشته

که چیزی بنویسند و بامطلبی یکوبند که باعث کدورت دوستان عزیز ما باشد (صحیح است)

و من یقین دارم که تمام آقایان با این عقیده شریکند، ملت ایران بعلت بزرگ امریکا که کل

های بی بایان برای درهم شکتن خشم و غلبه بودش نموده است بانتظر احترام و تعین

می تکرد (صحیح است) و یقین دارم که این ملت بزرگ در آینده نیز در استقرار صلح و

آسایش به عالم کمکهای پیشمار خواهد نمود (صحیح است) و زما آرزو داریم که روابط

سبیمه و دوستانه خود را هر روز با گذور امریکا زیاد تر نماییم (صحیح است) مخصوصاً

میخواهم بیان خوشوقتی نمایم که امروز گذور امریکا در ایران بوسیله سفیر کیری

بما معرفی شده که از دوستان قدیم ایران (صحیح است) و در هر موقعی این دوستی و محبت

خود را بی ریا بانشان داده است و همین خود امری است که ما بپرستیم بمناسبت اصلی

خودمان که تشیید و تحکیم روابط دوستی بین طرفین میباشد موفق شویم.

نک ای را که میخواهم خاطر نشان کنم موضوع بسته نشدن قراردادین ایران و امریکا

و تعیین وضیعت قشون آن گذور در ایران میباشد که شاید اغلب آقایان علاقه بدانستن آن-

دارند علیهذا چند کلمه در این خصوص بعرض می رسانم در بدو امر دولتها و قت خواسته دین

**بيانات آقای وزیر
امور خارجه**

بیانات وزیر امور خارجه ۱۱۰

همان قرارداد که با متفقین دیگر مانداریم یعنی همان بیان سه گاهه را ما امریکا هم منعقد نماییم ولی آنطور که من اطلاع پیدا کردم گفته شد تصویب این نوع قرارداد مربوط به قرارات داخلی خاص امریکا است که تصویب آن بعد بنظر میرسد. بعد از طرف دولت امریکا بسیار قراردادی پیشنهاد عده که قبول شرائط آن محتاج بذرا کرده بودو بامور خودمان دروازنگن دستور العمل داده شده بود که در تغییر بعضی از مواد آن گفتگو شاید. این جریان چندی بطول انجامید و کار تعویق افتاد تا وقتی که جنگ در شرق آنام بود آنوقت مطابق آنچه که بنده از موابق بدست آوردم مأمور ما دروازنگن اینطور اظهار عقیده نموده که نظر اروابط حسنه که بین ایران و امریکا موجود است عجالتاً دیگر احتیاجی بذکر شرائط و نوشتن قرارداد خاصی (لنکرانی - خلی مرحوم فرمودند) و با حسن نیت کاملی که بین طرفین موجود است هر حاجتی که بیش بیاورد موقع حل و تسویه میشود (لنکرانی . بهبهان) من هم امروز برین عقیده هستم که روابط دوستی بین این دو کشور بقدری مستحکم و پایدار است که این گفتگوهای کوچک مربوط بخرید و فروش هیچ وقت تیتواند کوچکترین تأثیری در آن داشته باشد و همینطورهم هست (صحیح است)

آقای رضا تجدد

از دو ناینده باشگاه آقای هاشمی با وجودیکه در اکثرت بودند از دادن رأی موافق بدولت صدر امتناع کردند

نخست وزیر (آقای صدر) - بیانات آقای ناینده محترم، جناب آقای وزیر راه جواب خواهند داد ولی این قسمت را بنده لازم است عرض کنم که هنوز هیچ کاری در این باب نشده، امریکائی ها بهبیوچه او لیسانس اوتوم نکردهند، صحبت کردهند، پیشنهاد کردهند که اگر اینها را میخواهید بردارید، باندازه که میخواهید بردارید، متعطل کردیم یعنی تعلق هم نکردیم (بنده بعضی نمایندگان) یعنی منتظر سوال و جواب شدیم بکقدری تأخیر شد، دو اتفاقاً تصمیم تأخیر شد و آقایان هم میدانند چرا و بچه جهت هست، این تأخیر سبب شد که آنها گفتند ساز و سازتر جواب بدهید، این را نمیخواهم عرض کنم، حالا جواب مفصل خواهند داد حالا لایحه ایست تقدیم میکنم چهاری جناب آقای فرخ مأموریتی در نظر گرفته شده است و قانون اجازه تبدیل قبیل از سه ماه یعنی بعد از سه ماه باید قبل استفاده کرده باشد تیتوانند مشغول قبول کنند، این لایحه را تقدیم میکنم نظر باخیاج میرمی که باین مسأموریت هست تقاضا میکنم که آقایان تصویب بفرمایند که اشکالی وجود نباشد، باقیه دو فوریت، بعضی از نهایندگان - بخواهند.

نایب رئیس - آقای دکتر مصدق بفرمانید.

دکتر مصدق - بنده در این مجلس بدون فرم مخصوص اعتراض کردم، یکی از آنها در روزنامه ارگان خودش یعنی جواب داده که بنده در اینجا نیخواهم. مرا

بيانات فواید اول تهران

مشوق یکانگان به داخله در امور داخلی ایران قلمداد کرد!!... بنده با این قبیل جراحت که برای حمایت منافع اشخاصی در این مملکت تأسیس شده به چوچه اهمیت نمیدهم و هیچ جوابی هم ندارم بنده برای تشویق یکانگان در این مجلس نیامده ام بنده برای جلوگیری از یکانگان و برای دفاع از حقوق ملت ایران با این مجلس آمده ام (صحیح است) بنابراین این روزنامه یکوروق پاره است و هیچ جواب ندارد و برای این قبیل روزنامه های هیچ قدر و قیمتی قابل نیست. اما راجع بفرمایشان جناب آقای بدر، جناب آقای وزیر دارانی از خودشان واژه دفاع کردند ولایعه راهم که تقدیم کردند گذشت از اینکه بنده گوشم نمیشود اگر حقیقت گوشم میشند بقدری مفصل بود که در حاطرم نمیاند و بعضی چیزهایش را که شنیدم ام حالا جواب عرض میکنم (البتاً بطور اختصار اولاً ایشان در آنجا یک حساب-هایی نوشته بودند بنده با آن حساب‌ها هیچ ترتیب اثرباره نمیدهم زیرا در چند روز قبل که در هیمن مجلس از آقای ندرسوال کردم صورت اشیاء متعلق با مریکانها را که دولت در نظر گرفته است خریداری کند بفروخت لازم است برای بنده بفرستید، ایشان مرقوم فرمودند که «مناسفانه صورت فعلاً نزد بنده نیست ولی اقلام آن تقریباً بقرار ذیل است: اشیاء راه آهن و واگون در حدود ۱۳۰۰ لکوموتیو در حدود ۸۰ عدد، سایر اشیاء که قیمت آن در حدود ۸ میلیون دلار برابر آورد شده است امداد ۲۷۰۰ کامیون و مقداری اشیاء بد کی که قیمت آن در حدود ۱۰ میلیون دلار تعیین شده ولی گراف است و در موقع فروش کمتر خواهد بود دوا در حدود ۱۸۰ هزار دلار ماشین آلات در حدود ۳ میلیون با چهار میلیون دلار» این شرحی است که ایشان مرقوم فرموده اند و ۱۰ میلیون دلار (خط خودشان بهلوی بنده است) عرض کنم که در خصوص کامیونها آقای وزیر مرقوم فرموده بودند «۱۰ میلیون یعنی ۲۷۰۰ کامیون را ما به ده میلیون دلار بخریم» وقتی بنده حساب کردم دیدم هر کامیون ۳۵۰۰ دلار که بزرخ دلار امروز ۲۰ هزار تومان بشود، گفتم عجب این کامیونهای مستعمل را ما یکی ۲۰ هزار تومان بخریم؟ برای چه بخریم؟ همین مسئله سبب شد که روزنامه هایم سوء تفاهم کردن بندۀ بقین دارم که روزنامه های ایران هیچ وقت مساعدت‌ها و همراهی‌های دولت و ملت امریکا را فراموش نیکند (صحیح است) فقط همین پادداشت ایشان سبب شد که هم مانایندگان سوء تفاهم بکنند و هم روزنامه‌ها سوء تفاهم بکنند ولی ایشان وقتی که در کمیبوون تشریف آوردن برسیدم که کامیون‌ها چند قیمت شده است گفتند که هفت‌صد تا شصت را برداشت و برای ۲۰۰۰ تا ۲۵۰۰ دلار که باقی مانده است ۷۰۰ هزار دلار قیمت معین کرده اند آنوقت برای ۲۷۰۰ تا ۱۰ میلیون فرموده بودند و حتی محساب کردم دیدم ۴۰۰۰ کامیون به ۷۰۰ هزار دلار یکی ۳۵۰ دلار می‌افتد و غیر از ۳۵۰۰ دلار است از این جهت است که وقتی یک وزیر دارانی که مسئول مجلس است یک صورتی بنده داده استویکه حاییکه بقطع خودش نوشته است بنده آنکه وکیل مجلس هست آخر این روزنامه‌ها از کجا باید کسب اخبار کند؛ هتواتر که نباید آنها برسد؛ یک کسی از آقای وزیر دارانی بشود؛ آنوقت یکی دیگر بگوید آنوقت دیگری هم بگوید که این خبر از فلان، از فلان، از فلان کسب شده است.

خود آفای وزیر دارائی میگوید که ۱۰ میلیون دلار ، کامپیون میخواهیم بخریم آنوقت مدیر وزارت فکر میکند که کامپیون یکی ۲۰ هزار تومان ؛ این است که طبق میشود بنابراین راجع بآن حسابهاییکه ایشان در اینجا نوشته اند بنده با آنها بهبچوجه عقیده تدارم و مورد توجه نیست (خنده نهادنده گان) و این هم مدرک است این یکی و بعد راجع بیول ایشان هم دلایل ابراز کردند عرض کنم که من تفهمیدم چون سوادند از تفهمیدم ؛ بنده اینجا فقط لری صعبت میکنم ۰

من میگویم در آن جنک بین المللی از هر تاجر و بقال پرسید چرا لیره تنزل کرد ؟ چرا لیره ایکه بنج تومان قیمتش بود در آن جنک بین المللی رسیده ۱۸ قران ؛ و برای چه رسید ؟ میگوید برای این که متفقین یعنی در آنوقت متحدین و متفقین چون در آن جنک آله و آنات بودند و عرض کنم آنات که متفقین بودند بول خودشان را میآوردنده در ابران خرج میکردند - عرض کنم که بیانک شاهنشاهی خود انگلیس ها گفتند شایاید اسکناس منتشر کنید، بانک شاهنشاهی مکف من یک شرکت سهامی هستم و بهبچوجه اسکناس بکسی نخواهم داد و من اسکناس را در مقابل پشتونه منتشر میکنم شما بول بیاورید این جا ماسکه میکنیم، انگلیس ها از بید منکام سکه میکردند میآوردنده بروشها هم از بطر و گراد سکه میکردند و اینجا هم دوزی سی هزار تومان میو و اسری بلویکی که رئیس خرابخانه بود از بانگ شاهنشاهی نقره میگرفت میرفت خرابخانه سکه میکرد و غلت ایکه بول ایران ترقی کرد یعنی لیره ۵ تومان آمد به ۱۸ قران رسید این بود که متفقین بول خودشان را در این مملکت خرج کردند بول در این مملکت آمد، عرضه زیاد شد در این مملکت و قیمتش تنزل کرد - این راه راه آدمی که فقط مقدمات اکونومی پلینیکرا - خوانده میفهمد و هیچ لازم به تخصص نیست بنابراین ایشان وقتی که قرارداد میگذاردند در قرارداد، در آن زمان فقط نوشته شده بود که یکه قرارداد مالی هم بسته خواهد شد بسیار خوب اما در آن قرارداد مالی دیگر نگفته بود که ما در اینجا کفالت از تمام مخارج متفقین بکنیم ایشان ممکن بود بگویند که مانبدانستیم هزینه آنها بقدر است که در نظر بگیریم خیر آقا شما او ضایع مملکت خودنان را در نظر بگیرید مسکن بود به آنها بگوید که ۱۰۰ میلیون ما می توایم در دسترس شا بگذاریم ولی بضرر نامحدود شما وقتی که ۱۸۰ میلیون تومان جریان پولی مارا اداره میکرد آمدید نهصد میلیون تومان بالا برده ایله زیادی اسکناس میب ترقی قیمت ها است (صحيح است) از هر کسیکه پرسید خواهد گفت که هیچ اختیاری بآنها که ایشان خوانند بود و بند هم بس خودتان ایله گوش بآنها نبدهم و در متزل هم آنها را نی خوانم و از هر کسی پرسید همین است، بس در اینجا ایشان مصالح ملت ایران را حفظ نکردند و بهبچوجه من الموجه در صلاح مملکت اقدام نکردند اگر ایشان متفقین میگفتند که شما هر قدر می خواهید خرج کنید بول خودشان را بیاورید خرج کنید، آخر مگر وسعت ملت ایران چقدر است که شما بگویید بطور نامحدود ۴۰۰ میلیون اسکناس در جریان بیندازید ؛ چون متفقین که تولید کننده بودند آنها فقط خرج میگردند یعنی مصرف کننده بودند و هر روز میگفتند اسکناس بعید و می انداختند در جریان توی بغل هر کسی که نگاه می کردید ۱۰۰۰ تومان اسکناس بود این آدم نمیدانست اسکناس را پکار بکند ۵ تارا ۱۰ تارا نامی خوبید مثلا گندم را وقتی که بول زیاد شد می گفتند سیصد تومان می خرید، شیرینی راه رچه می گفتند مردم می خریدند وقتی بول کم باشد قیمتها تنزل می کند و وقتی که بول زیاد شد قیمت ها ترقی میکند و این هیچ بد لیل محتاج بست فقط

چیز نیکه در آن جنگ مملکت ما را از این چیزها حفظ کرد اینمان و عقیده وزراء بمصالح مملکت بود و اما راجع بشخصیت این دولت، شخصیت عرض کنم که بنده و قبکه می‌گوییم «دولت» البته مقصوداً کثیرت دولت است و قبکه یک‌گویند: ملت ایران ملت خوبی است، یعنی اکثریت ملت ایران خوب است و ایالت در میان این «ملت» بلکه اشخاص بدی هستند این رابنده از آقایان استدعا می‌کنم عربی‌تر مرا آنها بکه شخصیت دارند بخودشان تکریز و مقصود من از دولت اکثریت دولت بود اولاً راجع به شخص جناب آقای نخست وزیر که آنروز مراد مجلس در واقع تهدید کردند عربی‌ضمرا تکذیب کردند من چه می‌گویم؟ من می‌گویم که آقا، ایشان تشریف آوردن بامقراردادی بستند آمدند در این مجلس و این قرارداد را باما بستند که الان صورت مجلس را می‌خواهم: «هیئت عامله اقلیت مجلس شورای اسلامی با حضور جناب آقای صدر موافق نمودند که در ۴۶ تیرماه ۱۳۹۴ اقدام از ابتو و کسیون صرف نظر آن و جلسه مجلس شورای ملی تشکیل شده جناب آقای صدر پس از معرفی دولت و رأی ایه بر نامه چنانچه عده مخالفین و متعینین دولت به ۴۰ قدر بالغ شد فی المجلس استھای خود را بعرض مجلس و به پیشگاه اعلیحضرت همایون شاهنشاهی تقدیم نمایند» (صحیح است) - (یکی از نمایندگان - امضاهارا بخواهد) ... امضای هیئت عامله اقلیت است، آقا بایست که تحصیلات حقوق کرده‌اند میدانند که قرارداد‌ها دو قسم است: یکی شاهی است، یکی کتبی است - البته آدمی که بخواهد قول بدhem که یک کاربر خواهم کرد یکی فرق نمی‌کند، وقتی که بنده قول بدhem که یک کاربر خواهم کرد برای من از کتبی بالاتر است، وقتی ایشان تشریف آورند در آنجا من بایشان عرض کردم، یعنی اصل موضوع این شد که ایشان در یک جلسه‌ای تنها ای با من هذا گره کردن و قرموختند که من میل دارم که شما با ما موافق بکنید من بایشان عقتم که شما یک استھا نامه‌ای بنویسید بلکه از بله‌ای نمی‌توانم بدهم! اگر استھانند ادید من آنرا در بیاورم - عقتمند من همچو نوشته‌ای نمی‌توانم بدهم و جلسه بهم خورد و بعد جلسه دیگری در مجلس تشکیل شد ایشان تشریف آورند و در حضور ایشان این نوشته را نوشتیم و هیئت عامله اقلیت اسکندری (امیر نصرت)، هم امضای این اشخاص: آقا رضا رفیع، آقا اسکندری (امیر نصرت)، آقا مهندس فریور، آقا افخمی، آقا رضا حکمت و آقا تهرانچی که با بنده هفت تا هشود و آقا دکتر معظمی هم تشریف داشتند که امضا نکردن و این را ما امضا کردیم بعد آقا تهرانچی بایشان عقتمند جناب آقا صدر شما اقرار کردید؟ ایشان عقتمند بله من اقرار می‌کنم و مخصوصاً ایشان بما عقتمند که ما این را می‌نویسیم که هیچ سوءتفاهم نشود حالاً بنده سوال می‌کنم که یک رئیس دولتی که شخصیت داشته باشد یک همچو نوشته‌ای، قولی قبول می‌کند! اگر قبول کرد ما چهل هزار مخالف داشتیم باید برود اگر قبول نکرد ... فیروز آبادی - آخر دعوا تا کی، تا چند؟ ... بس است آقا.

نائب رئیس - آقا راجع بمناده ۱۰۹ بفرماتید.

دکتر مصدق - ... عرض کنم اما راجع بمسئله، باز دیشب جناب آقا وزیر خارجه فرمودند: « امریکا بیها آمدند و کفتند که ما پرداز حاضر نشیم که مسرا درداد بینندیم بعد من وقتیکه نوسیه را نگاه کردم دیدم که اینها حاضر شده‌اند که قرارداد بینندند و وقتیکه

وزیر ای ما پیشنهادی کردند ولی نظر باینکه دوماده از این پیشنهاد بصلاح دولت ایران بود این دو سیه را گذاشتند کنار و دیگر مکاله نگردید». بندۀ چه گفتم؟ بندۀ گفتم وزرای بیکه از اول شهر بور باین طرف روی کار آمده اند اینها با شخصیت نداشته اند با معالج خودشان را بر مصالح مملکت مقدم شورده‌اند و با اینکه انجام وظیفه‌ای نکرده‌اند، اگر وزیر خارجه ای که پیش آمد و این دولتها را بیکه پیش آمدند بیکه شخصیتی داشته میرفتد در سفارت امریکا و با بسیار امریکا می‌گفتند که آقا این دوماده شما برخلاف مصالح مملکت است حتی خود سفیر امریکا گفت بود که اگر دولت ایران این دوماده را برخلاف مصالح مملکت میدانست باید کنتربریوزه داده باشد و این قرارداد را تنظیم کرده باشند و اینهم دلیلش اینست که اعتراضاتی که بندۀ آن روز در کمیسیون کردم بسامعی وارد بود - من چه گفتم؟ گفتم وزیر ای ما از شهریورماه باین طرف از مصالح مملکت دفاع نکرده‌اند اینهم عرايیش بندۀ است اما راجع به کمیسیون نیکه بندۀ اعتراض کردم، برای اینکه بندۀ رئیس کمیسیون خارجه بودم و هیئت رئیسه کمیسیون بودجه هم انتخاب شده بود و معلوم نشد کی این دو کمیسیون را دعوت کرده است بعد خود من بدعوت آقایان آدمد در کمیسیون اینهم اعتراض بندۀ آنچه بود اما راجح بسائلی که جناب آقای وزیر خارجه فرمودند بندۀ می‌خواهم عرض کنم که آقایان نایندگان دوره پیهارم و پنجم و ششم و این دو دهه هم شهادت میدهند که در این مجلس اهروقت صحبت از استقلال مملکت شده من شخصاً ترجیhan احساسات ملت ایران نسبت به مساعدت های بیکه دولت امریکا نسبت بملت ایران نموده است بوده ام (صحیح است) همیشه ملت ایران از توجیبات و مساعدتهای ملت امریکا بعد از آن جنگ متکر بوده است و در این جنگ هم از رهار ارتش امریکا که بپیچوچه سرباری برای ما نبودند و اگر دریالی هم از مساکن گرفتند فقط و فقط برای مغارج خیلی جزئی بوده و آنچه را هم که ارتش امریکا احتیاج داشته از مملکت خودشان آوردند و خروج کرده‌اند هم‌شکریم و ملت ایران در آنیه بعواطف و توجهات ملت امریکا کامن‌نظرهای است (صحیح است) باید گفت ملت امریکا نسبت به از هر جیش خودداری و متعاقبه نکرده‌اند، عرض کنم راجح باین مسائل مالی بیکه سوه تفاهی در جراید شده است هلتی همین توضیحاتی بوده است که جناب آقای وزیر دارالی دادند و ایده و ادیم که بعد از این ایقتوس، تفاهم نشود و با اقدامات جناب آقای وزیر امور خارجه این سوه تفاهمات رفع شود اما راجح بجزید اشیاء، اینکه آقای وزیر دارالی فرمودند که ما بنتظر خودمان هرچه صلاح میدانیم بیکنیم اینطور نیست باید هر کار که بیکنید باطلان مجلس باشد خصوصاً آن اشیائی را که دولت لازم ندارد و اگر لازم شد که خریداری بشود اینها باید در تحت نظر اشخاصی باک پنج نفری که بسامعی مورد اعتماد جامعه باشند از طرف مجلس انتخاب شوند که بلکه طوری نباشد که برای جامعه و مملکت اسباب خران باشد.

وزیر دارالی - اجازه می‌فرماید توضیح عرض کنم!

دکتر هصدق - ... خط خودتان هم اینجا هست. بفرمائید، بفرمائید.
(خدنه نمایندگان).

نایب رئیس - آقای وزیر دارالی.

عرض کنم بندۀ همانطوری که فرمودند در اینجا شده بودم باد داشتی دادند که پهلوی بندۀ نیست و آنچه نظرم هست این است بکی ده میلیون نوشتم برای اتومبیل اصولی امریکاییها دادند الان بیش بندۀ هست و مسکن است بندۀ آنرا امضا شده خدماتان پذیرم از این مبلغ بیشتر است ملاحظه

توضیحات وزیر دارالی

بفرمایید بندۀ تحریفی نکردم ضمناً هم اظهار عقبه کرده ام که این مبلغ گزاف است همه اینهاش درست است هم صورت تطبیق میکند با آنچه امریکائیها داده اند هم بندۀ ضمایر چیز کامیونها نوشتم که این مبلغ گزاف است اطلاع ازوضیعت کامیونها نداشتم، گفتم قطعاً گزاف است، یازده میلیون نوشته بودند من نوشتمن فریب ۱۰ میلیون ولی معتقد بودم که گزاف است، اینکه این، اما اینکه فرمودند بلکه توضیحاتی که راجع پول دادم برای آقا مستند نیست بواسطه هینکه بندۀ ۱۰ میلیون گفتم بندۀ همانطور که ملاحظه فرمودند در این نوشته خودم نوشتم برای اینکه آقابان نایندگان محترم و مردم مستحضر شوند... (اخهار شد اکثریت نیست) (در این موقع چند نفر از آقابان نایندگان وارد وعده کافی شد).

بعضی از نایندگان - اکثریت شد.

وزیر دارانی - عرض کنم بندۀ این استدلالی که کردم همانطوریکه در لایحه که اینجا قرائت کردم عرض کردم برای آقابان نایندگان وملت ایران است البته شاید بین آنها آقابانی باشد که با دلایل بندۀ مقایسه بکنند و بعد قضاوت کنند و بندۀ اصراری تدارم که دلایل بندۀ وا قبول بکنند یا نکنند، عرض کنم موضوع دیگری که فرمودند راجع بوزراء بود که فرمودند شخصیت ندارند لازم است بگویند بعضی ازو زراء شخصیت ندارند.

نایب رئیس، اولاً این موضوع را دنبال نکنید.

وزیر دارانی - حالا که آنای دکتر معتقدند که بعضی ازو زراء انجام وظیفه نکرده اند باید بفرمایند بعضی ازو زراء ولی وقتیکه بفرمایند همه آنوقت بینند و بعضی ازو زراء که انجام وظیفه کرده ایم بر میخورد وقتیکه بفرمایند تمام وزراء شخصیت ندارند بهمه مان بر میخورد اما گریگویند بعضی ازو زراء شخصیت ندارند بکسی بر نمیخورد ولی وقتی بگویند همه انه مشکوک میشوند.

دکتر گشاورز - اختصار نظامنامه ای دارم (اظهارش اکثریت نیست)
هدفل - ختم جلسه.

نایب رئیس - حالا که اکثریت نیست اجازه بفرمایند جلسه را ختم کنیم؛ جلسه پس فردا پنجشنبه ساعت ۱۰ صبح (اکثریت شد).

بعضی از نایندگان - آقای نخست وزیر فرمایش دارند.

نایب رئیس - بفرمایند.

نخست وزیر - عرض کنم اگر این ترتیب باشد بندۀ استعفاییدهم ایشان حق ندارند بین توهین کنند بندۀ مقدماتی ایشان را تصدیق میکنم، صحیح است (نداکار-احسن)

قضیه این است یکروز صبح آقای دکتر معظی شریف آوردن شیدان بستلزم (دکتر معظی-با بردعوت خودتان) و صحبت کردند و فرمودند که اینطور خوب نیست باید این اختلافات رفع شود و بایستی باین وضع خاتمه داد، این ابتداش بود قبل از آنهم در فرودگاه مختصر صحبتی کردیم و بعد هم که تشریف آوردن آنها صحبت کردند عرض کردم بسیار خوب من امید و ازم یک تکلیفی برای دولت معین شود بعد از آن نیدانم مجلس بود یا مجلس نبود آقابان اینجا چیز بودند بیننده تلفن کردند که سه نفر از آقابان افليت میخواهند شمارا ملاقات کنند آمدند در عمارت نخست وزیری صحبت کردند.

مهندس فریور - از افليت کهها بودند در عمارت نخست وزیری، آقا بفرمایند.

نخست وزیر - ... عرض کنم گویا آقای تهرانچی بودند و آقای اسکندری بودند

آقای افخمی بودند همچو بضرم می‌باید تشریف آوردن مجلس و پشت سر شبن تلفن کردند که آقایان هفت تقریب است و میخواهند باشنا صحبت کنند، آقای دکتر معین هم هستد که تم بسیار خوب منهم میباشد و دوباره صعبت میکنم آمدیدم اینجا و همانصور که فرمودند هفت نفر بودند صحبت کردیدم حالا یکانات آقای دکتر معین چطور است که تعریف کنید اشان را و نمیتواند درست حرف بزند و بنده هم خوبی عصبانی هست همه اش را تحمل کردم و گوش کردم بفرمایشان ایشان و بایشان گفتم آقایان طالب این کار نیستم، آقایان اکثریت تمایلی اظهار کردند بنده هم در توانانی خودم دیده ام که اینکار را قبول کنم و حاضر هم شدم بقول با امیدواری باشکه این اختلافات دفعه شود بنده هم حن نیت خودم را نشان بهم با موافقت و همکاری آقایان این کار را بگش غرض دیگری وقصد دیگری برای قبول این کار نداشم حالا هم ندارم ایشان فرمودند شما نمیتوانید از عهد این کار برآید برای اینکه مخالف زیاد دارید گفتم بسیار خوب چقدر مخالف دارم، گفته از جمله متوجه از است، چهل و پنج بلکه در حدود پنجاه هم میرسد این یکانات شفاهی ایشان است گفتم اگر تا باشند و چه مخالف بشاند من تصدیق میکنم که نمیشود کار کرد، گفته که این را بتوسید، گفتم قبیح است که من یک همچو چیزی بتوسم یک فراودادی من بتوسم برای مملکت و دولت با وجود اکثریت این معنی ندارد، گفته بسیار خوب ما خودمان مینویسیم.

مهندس فریور - با حضور خود جنابعالی.

نجست وزیر - بلی در حضور بنده.

محمد طباطبائی - در حضور آقایان هم یک سندی تنظیم کنید برای عکس این کار.

نجست وزیر - گفتم اگر بجانی رسیده باشد که توانم کار بگشم البته استفاده هم ولی نگفتم فی المجلس، گفتم من استفاده هم اگر باشن ترتیب باشد که من توانم کار بگشم آنوقت، البته استفاده هم پس از اینکه دولت معرفی شد آقای تهرانچی و پاک نظر شیگر از آقایان حاضر نیست کدام یک از آقایان بودند در اطاق همینجا بمن گفته که شما چه خواهید کرد، گفتم تشخیص اینکه دولت خوب کار خواهد کرد یا بد من هم خواهم داد ولی مذلک اگر اثبات اینقدر باشد و مخالف اینقدر باشد من استفاده خواهم داد ولی خواهش میکنم از آقایان که بنشینید و موافقت کنند با تحلیب یک شخص دیگری که مورد موافقت پیشتر آقایان باشد و این اتفاق و اکثریت ازین بروز آنوقت بنده استفاده خواهم کرد برای اینکه مصلحت نمیدانم که پس از این مغلوب باشیم این واقع مطلب است ولیکن آقایان هم ملاحظه فرمودند تصور میکنم که آقایان شهادت ناچنخواهند داد من هیچ وقت نگفتم بمن استرحام کنید؟

مهند فریور - آن شعر را که خواندید تکرار کنید؛ اگر درست از دست این نیرزن... حالا فراموش کردید؟! (حنده نهایندگان)

نجست وزیر - ... کاش همین را می خواندند و این تغیر را نمیگردند این تغیر باندازه ای توهین آور است که من نمیتوانم تحمل بگشم مجلس باید یک فکری بگند که ما هر روز اینجا نشینیم و یک توهین هایی بشنویم.

نهایندگان - آقا شما اکثریت دارید.

انقاد از رویداد اکثریت در باره انتخاب نواب رئیس

از خصائص نمایندگان اکثریت مجلس چهارده این بود که در مجلس و دو جراید طرفدار خود اینطور جلوه دهند که حاضرند با اقلیت همکلای و تشریک مساعی کنند ولی هنگام عمل معلوم میشد که بگفته خود رفتار نمیکنند و حقیقی و سائلی که تاحدی برای همکلای لازم بود از میان بر میداشتند. نمونه بازداشتن همین موضوع انتخاب نواب رئیس بود که با اینکه آقای دکتر مفظومی تا آن موقع در بار این سمت را پیدا کرده بود ولی موقع تعجیل انتخاب هیئت رئیسه بعنوان اینکه جزو اقلیت بوده است اورا انتخاب تمدید و دکتر مصدق این مطلب را در نطق مذکور در ذیل تشریح کرده است (قلم از مذاکرات مجلس شماره ۱۹۱ صفحه ۶۲۵)

۵. دکتر مصدق - بنده خواستم عرض کنم که اگر بیان خذائی را جلو دونفر گذاشته یکی از آنها قوی بود یکی از آنها ضعیف آیا آن قوی تمام خدا و ای خور و برای دیپش سهی تعیین نمیکند ؟ یا اینکه واقعاً انصاف اینطور اقتضا نمیکند که با آن رفیقی که بهلوی دستش نشته است یک تعارفی هم نمیکند ؟ این یک اساسی است که در هر چاقی یک کسی قوی شد و خواست ضعیف را از بین بیرد و بالاخره یک افتراقی بین ضعیف و قوی بینداخته میفرمایند که در پارلمان انگلستان وقتی که حزب کارگر غلبه بیندازد دیگر مجلس از حزب مخالف شد، پس برای اینکه یک تعادل و بیک موازنه بین اقلیت و اکثریت باشد، رئیس دولت از اکثریت شد و رئیس مجلس از اقلیت، اگر حکومت کارگر این توازن را از دست نمیداد من یقین دارم که آن نتیجه ای را که میخواستند در این دوره حاصل نمیکردند و مامی نیشم که در سیاست بین المللی امروز حکومت پارلمانی انگلیس یک دولتشی است که باید تمام دول تأسی بسیاست آن دولت بگذارد، از بدو این دوره، ایندای این دوره اکثریت این مجلس خواست در هر کاری خودش تفوق داشته باشد و اقلیت را در نظر نگیرد و این امر مسب شد که در این دوره بیچویه ما موفق بکاری نشیم (صحیح است) و آقا باشیکه مخالف این حرف هستند و منکر این هستند خوب است بگویند که قبل از اوسترو-کسیون نتیجه عملیات مجلس، تراز نامه عملیات مجلس، چه بوده است، بهمین دلیل که در مجلس کاری انجام نگرفته است، ما اوسترو-کسیون کردیم برای اینکه اکثریت تایلک اندازه رعایت حال اقلیت را بگزند و اقلیت را در کارهای عمومی مملکت، در امور سیاسی، دخالت بدهد، پس از یک مدتی که در خارج ماندیم دیدیم اکثریت هیچ توجهی به نکرد و استثنای از ما نکرد و ما دیدیم که اگر در خارج بنشینیم بالاخره هر چه هست بنفع اکثریت تمام میشود و ما استفاده نمیتوانیم بگذیم، این بود که ما آمدیم به مجلس، دوی چه اصل، برای اینکه با اکثریت همکاری بگذیم، نظر همکاری با اکثریت داشیم، برای چه اصل، روی این اصل که گذیم اگرما بد هستیم امروز که با اکثریت همکاری میکنیم کمال هم نشین شاید در ما اثربکند و ما یکه قدری بهتر بشویم و با اکثریت کار بگذیم و اگر اکثریت خوب نیست و ما شاید بهتر بیاشیم اختلاط و

همکاری اکثریت واقفیت یک توافقنی در سیاست مجلس تولید بکند و ما بتوانیم تا آخر دوره از این موافقت و همکاری یک کارهایی را انجام دهیم و یک خدمتی برای ملت و مملکت بکنیم، این نظرما بود که مجلس آمدیم و دست خودمان را برای همکاری بسوی اکثریت دراز - کردیم ولی دردیم که اکثریت آن دست همکاری ما را و دیگر مثلاً در مسئله انتخابات هیئت رئیسه ما نظرمان این بود که انتخابات همان وضع سابق باشد زیرا که منشیان مجلس باید یک اشخاصی باشند که از هر دو دسته انتخاب بشوند و در اجازه ها تعیین شکنند و نظریات اکثریت واقفیت رعایت بشود، ما گفتیم اگر یا پیش با اکثریت یک موافقت جداگانه بکنیم شاید صلاح نیاشد باین جهت ما حاضر هستیم که همان وضم سابق را حفظ بکنیم و بهمین جهت هم ما به جانب آقای ویس مجلس رأی دادیم و به آقای ملک مدّنی هم که جزو اکثریت بودند رأی دادیم ولی متناسبانه اکثریت مجلس نظرهاست منظور ما را در نظر بگیرد و باز میخواهد تا آخر دوره این افراد را ادامه دهد (بکنفرانس نایاب کان - اینطور نیست) ما میل نداریم که واقعاً بین اکثریت واقفیت یک اتفاقی باشد ا و با یک نیت پاک و مسیانه باین مجلس آمدیم که با اکثریت همکاری بکنیم و اگر اکثریت میخواهد با ما همکاری بکند باید در انتخابات مجلس تجدید نظر بکند و یک اشخاصی و در نظر بگیرند که حقوق افیت و اکثریت را در مجلس حفظ بکنند و اگر میل دارند بترتیب خودشان که چون رأی اکثریت قاطم است هر کاری میخواهند بکنند، ما با مردمان بیچاره هیم، مردمان مظلومی هیم که در این مجلس می تسبیم و تاشا بیکنیم و تا آخرین دوره هم این سیاست ما است!! ...

طرح فرعی انتخابات

از شهریور ۱۳۶۰ که بیروهای متفقین باین مملکت آمدند کشور ایران در راه پیشرفت آنان نه تنها آهن و راههای متوجه خود را اختیار متفقین گذاشت بلکه خود جزو ملل متفق قرار گرفت و همه چیز خوبی را برای حصول پیروزی و نجاح آنها تسلیم کرد بعد از جنگ هر کس انتظار داشت که آفتاب سعادت و یکبختی طلوع کند و مشقات دوره جنگ از میان بروند انتظار عموم این بود که قوای متفقین ایران را اخليه - کنند و مردم این کشور را بحال خود بگذارند متناسبانه این انتظار عملی نشد و قرائی بیشمار نشان میداد که بعضی از متفقین میخواهند بیروی خود را نیز نموده را امور داخلی ما خصوصاً «انتخابات» ببهانه های کوآگون دخالت کنند و چون بعد از فرمان انتخابات چیزی نمانده بود مردم نگران شدند و این نگرانی روز بروز شدت میکرد لذا عده از توانیدگان اکثریت طرحی تهیه نمودند که یکماه بعد از رفتن فشون خارجی «انتخابات» شروع شود ولی دکتر مصدق اظهار نمیکرد که تهاتوق فشون خارجی در انتخابات موثر نیست زیرا از بدومژرو طبیت که ۱۴ دوره تعیینه داشته ایم فقط

دوره اولو نسبتا دوره دوم و سوم مردم تو انتستند نمایندگان خود را به مجلس روانه کنند پس چیزهای دیگری هم هست که در انتخابات مؤثر است و اهم آنها اصلاح قانون انتخابات است که با این قانون میتوانند آراء صحیح را با آراء هزاره مزور و مجعل عوض کنند، اگر ما طالب آزادی انتخابات هستیم و اگر هم بخواهیم سیاستهای خارجی در انتخابات مادخالت نکنند باید قانون انتخابات را تجدید نظر و اصلاح کنیم با این قانون فعلی لازم نیست که سیاستهای خارجی بازور و نیرو و تهدید بمقصود خود بر سند فقط کافی است که دولتی روی کار بیاورند و منویات خود را بست آن دولت اجراء کنند، اگر کون که رقابت بین این دولتی در این مملکت هست تجدید نظر در قانون و اصلاح آن مشکل نیست ولی اگر این رقابت ازین رفت هیچ مجلسی نخواهد بود که بنویسد کوچکترین اصلاحی در آن بکند پس باید موضع را ازدست تداد و از وضعیت کنونی استفاده کرد و در راه سعادت و نیکبختی قدم برداشت.

در دوره ۱۴ اکثریت و بلکه اکثریت قریب باتفاق نمایندگان حاضر نمیشدند که صحبت از اصلاح قانون انتخابات بگذردوامضا، کنندگان طرح اصرار داشتند که طرح خود را پیشنهاد کنند و در آخر دوره هم برای جلوگیری از فترت مجلس را تمدید نمایند از این نظر سفروز قیل از پیشنهاد طرح بدعوت اکثریت کمیسیونی مرکب از اشخاص ذیل: آقایان: دشتی - دکتر طاهری - عباس معودی - نبوی (نمایندگان اکثریت) و آقایان: عرض حکمت - مهندس فربورو دکتر مصدق (نمایندگان اقلیت) در مجلس تشکیل شد.

نمایندگان اکثریت اظهار میکردند چند روز پیشتر بصدور فرمان انتخابات باقی نیست چنانچه طرح تنظیمی ما مطرح و تصویب شود قشون خارجی که مقصودش از توقف در ایران مداخله در انتخابات استعیروند و اگر نرفت دوره چهاردهم را تمدید میکنیم تابروند - نمایندگان اقلیت بالاتفاق^(۱) میگفتند تصویب این طرح ممکن است موجب عصباتیت خارجی هاشود و تمدید مجلس هم بجهات ذیل عملی و موثر نیست:

۱) - انتخابات دوره ۱۴ بر طبق آمال مردم نبود که تمدید مجلس با افکل آنها موافقت کند.

۲) - تمدید دوره تقویتیه برخلاف اصل بیان قانون اساسی است که مدت نمایندگی^(۲) - بالاتفاق در کمیون و لو در مجلس بعض از آنها به پیشنهاد آقای حکمرانی داده شد.

را دو سال تعین کرده است.

(۳) بر فرض اینکه اکثریت موفق به تمدید شود چه مانع هست که در انتخابات دوره دولت مجلس را منحل نکند و^(۱) اینکلوز در دوره دوم سابقه دارد.

یعنی بهتر آن است طرحی تهیه کنیم که بعنوان تجدیدنظر در قانون انتخابات در صدور فرمان شاهانه راجع به انتخابات دوره ۱۵ دو ماه تأخیر و در ظرف این مدت قانون انتخابات تجدیدنظر شود - چنانچه اصلاح شدوقشون خارجی نرفت چه مانع - هست که قبل از انتخابات دوره ۱۴ طرح تعویق انتخابات تصویب شود، پس از مذاکرات زیاد در کمیسیون توافقی حاصل شد ولی روز بعد آقای نبوی از طرف تمایندگان اکثریت کمیسیون اظهار نمود که خوب است مدت را سه ماه قرار بدهیم نظر بایشکه انتخابی مدت تصادف میکرد با رورهایی که قشون شوروی حقاً میباشد بروز و ممکن بود که دولت اتحاد جماهیر شوروی چنین تصور کند که تجدیدنظر در قانون انتخابات فقط عنذری است برای اینکه انتخابات نشود لذانمایندگان اقلیت نتوانستند موافقت کنند.

اینکه مانظیرید روزنامه کیهان را در همین موضوع در اینجا قل و سپس جریان تصویب طرح تحریم انتخابات را ذکر مینماییم - روزنامه مزبور در شماره ۷۷۹ مورخ ۱۴ مهر ماه ۱۳۶۴ تحت عنوان : «طرح تاخیر انتخابات با تمدید مجلس» چنین مینویسد :

«در شماره روز پنجشنبه خوانده کان دو خبر را درستون آنبار کشور ملاحظه فرمودند اول اینکه «ین اقلیت و اکثریت توافق حاصل شده است که در صدور فرمان انتخابات دوره ۱۵ دو ماه تأخیر شود تا در قانون انتخابات تجدیدنظر گردد و دولت یضرف و مورد اعتقادی روی کار بیاید که بتواند انتخابات مجلس را بنفع اهالی سلکت انها مدد» خبر دوم نیز این بود که «در جلس اکثریت مجلس در اطراف طرحی که برای تاخیر انتخابات دوره ۱۵ ناخروج نیروهای منطقی از ایران تهدید شده و ناکنون بامضای ۷۹ خبر از نمایندگان وسیده است مذاکرات زیادی بعمل آمد ... الخ ...» پس در مجلس دو جریان است یکی مذاکراتی که ین اقلیت و اکثریت برای اصلاح قانون و بهبودی وضع انتخابات و اکثریت برای اطیان خاطر اقلیت و عده میهد که او نیز موافق است که در هنگام انتخابات دولتی روی کار بیاید که بنفع پک دسته کوچکی حق حاکمیت ملی پانزده میلیون مردم ایران را لکه مال نکند و دیگری مذاکراتی است که ین خود اکثریت برای تیت مسندی و کالت ایشان میشود !! - چون آقای دکتر مصدق و روحانی ایشان اصرار دارند که باید قانون انتخابات بنحوی اصلاح گردد که تا اندازه ای حق حاکمیت ملی را تأمین کند و اختیار کار دا از دست یک مشت حقه بازو قدر و پندر بست چی بیرون برده بدست ملت ایران بدهد اکثریت

(۱) - گمانیشکه حرب تولد و هوای خواهان دولت قوام چهار روز قبل از انتخابات دوره ۱۴ وضعیت در اطراف مجلس فراهم نمودند که بعد از این مدت مجلس را توالندند مجلس بروند و مجلس بخودی خود محل نهاد.

با پیشان روی مواقعت نشان داده نظاهر به استانی بالصلاح فاون و بیبودی وضع انتخابات. مبکنده ولی هبکه و کلای اقلیت رفته و تایله گان اکثریت خلوتی پسندی گیر آوردهند و در جستجوی راهی باهم مشورت میکنند که مدت دیگری ایشان را تثیت کند بهانه ای که اینها دارند وجود نیروی خارجی در ایران است و آنهم البته نیروی شوروی زیدرا از وجود نیروی انگلیس و اعمال قوژاو که حرفی فدارند و آنرا دخالت اجنبی در امور ایران فسیداند و تأثیر آنرا مخالف با اصول وطن پرستی نمیشمارند ولی برای تثیت همین سیاست بیک طرفی نیز اینقدر گذشت دارند که چندماهی از وکالت صرف قظر نمایند. در این که باوضع فعلی باز هم ایشان انتخاب خواهند شد حرفی نیست زیرا بعد از رفقن «دونیروی ییگانه» باز نفوذ یکی باقی خواهد ماند و مندلیهای وکالت را برای دستیاران خود باقی نکه خواهد داشت، په یکی پوشیده نیست که او در ایران عالی صدو اند ساله ای دارد که هر یک در ناحیه‌ای از نواحی کشور فرمانروای مصلقی. هستند که هیچ امری بدون رضای ایشان ممکن نیست صورت بکرید و ایشان نیز جز بسیج امزی که از مرکز وحی باشان برسد ممکن نیست قدمی بردارند پس مدامی که این لیدر- هاومتولین و نزبه گردانان مجلس صرف اعتماد آن مرکزویی هستند انتخاب ایشان قطعی است و اگر آن مرکز نخواهد نیز انتخاب خواهد شد چه نیروی اجنبی در ایران باشد و چه نباشد. وقتیکه ایشان مورد اعتماد مرکزویی هستند، وقتیکه چون خدمت و بندهایی و خلوص پیزی نشان نداده اند طبیعی است که باز برای انتخاب ایشان بهال صد ساله وحی خواهد رسید پس دیگر نگرانیشان از چیزی که میخواهند مجلس را تبدیل کنند؛ آیا حرص و آزو چاه بوسنی بایشان اجازه نمی‌سند که یکی دو ماه هم صبر کنند؛ و با اینکه باز مرکز وحی دارند بفعولی آپه «لیعلتن» قلبی میخواهند قلوبشان مطمئن باشد.

مرحوم ملا نصرالدین وقتیکه عروسی کرد در شب اول زفاف دست و پایی زنش را معکم نیست، هر چو کفت من که حرفی نداوم خودم را غیرم دست و پایم را چرا مینمندی، ملا کفت کل از معکم کاری عیب نمیکند اینها نیز معتقدند که اگرچه حسن نیست و خوش رقصی ایشان مورد قبول «صاحب» است ولی هر معکم کاری برای تثیت صندلی خود بکنند هیچی نمادد.

این است که بفکر افتاده اند با بیک تیر دو شان بزند و بیک کنند دونفعی برای ادام آورند یکی کسب و جاهت ملی بنام اخراج نیروی ییگانه از کشور و دیگری تثیت وکالت خود برای مدن نا معینی و برای این منظور طرحی تهیه کرده اند که ناخروج نیروی ییگانه انتخابات دوره ۱۵ بتأثیر افتد و الی در این پوست مفرزی هم هست و آن ایشانکه دوره چهاردهم نیز تا انتمام انتخاب دوره پانزدهم تبدیل گردد. حالا این «نا» بکجا متممی میشود؛ خدا میداند لا بد با وقتیکه حکومت نظامی باقی است. کی نیست از آنها برسد که اگر بقای نیروی ییگانه در ایران موجب تبدیل مجلس میگردد چرا دوره دوازدهم و سیزدهم تبدیل نگردد؟ در آن روز که تور آتش جنک مشتعل واوضاع خیلی شدید تربود که بیشتر اختلال دخالت نیروی ییگانه در انتخابات میرفت والحمد لله که ایشان هم نگرددند و ما مجلسی داریم که ایرانی خالمند است و گل آن در بیکی از آشکده های مقدس مثل آشکده برلین تغییر شده است، خیلی مضحك است که گاییکه با نیروی اجنبی و کل شده اند بخواهند انتخابات را از شایه دخالت نیروی اجنبی معمون دارند و عجیب است که آقای دکتر مصدق و پاران او مطمئن داشت که برای «آزادی انتخابات» و «نامن حق حاکمیت ملی» از ایشان باری و همکاری بخواهند!!...»

تقدیم طرح تحریم انتخابات به مجلس شورای ملی

گفتیم که بین نمایندگان اکثریت واقعیت در کمیسیون توافقی حاصل شده بود ولی بعد نمایندگان اکثریت نتوانستند همکاران خود را مقاعده کنند و آنها یقین کردند بودند که در اقلیت کسانی با آنها همراه هستند و میتوانند بعقصود خود برسند، این بود که طرح خود را در جلسه ۱۹ مهرماه تقدیم مجلس نمودند اکون عین طرح :

نایب رئیس - آقای بهبهانی .

بهبهانی - نظر باوضاع و احوال مملکت وضعیت فعلی و تزدیکی موقع انتخابات دوره ۱۵^م آقایان نمایندگان که عده شان شاید بالغ بر ۸۰ نفر باشد (صحیح است) طرح پیشنهاد کرده اند برای اینکه ناخیرینند از انتخابات را «مادام که قوای یگانه در این مملکت است (صحیح است) و از طرفی هم البته تصدیق میفرمایند آقایان، که با وجود قوای اجنبی در مملکت یافک وضعیت غیرسلامت و غیرمنظمه در مملکت حکمران است (صحیح است) و با این مستله انتخابات اگر باید بطریقی که همه مردم مشروطیت خواه و مملکت خواه که نظردارند پیشافت بکنند باید در یک موقع آرامش و در یک موقع طبیعی در مملکت انجام گردد (صحیح است) بنابراین قریب ۸۰ نفر یا مجاوز از ۸۰ نفر آقایان طرحی پیشنهاد کرده اند و بعنوان دوفوریت هم پیشنهاد کرده اند که تا یکماه بعد از تخلیه خاک ایران از قشون اجنب انتخابات تأخیر یافتد و این طرح را بنده تقدیم میکنم و چون دوفوریت تقاضا شده است در این باب و آنهم معلوم است که برای چه دوفوریت در نظر کرفته شده چون موقع تزدیک است و روزیکث شبیه روز صدور فرمان است، این طرح باید امروز تکلیف معلوم بشود که برای شبیه و یکشبیه تکلیف معلوم باشد و دیگر محل اختلاف کله ای نباشد (صحیح است) این را تقدیم میکنم و از آقایان هم استدعا میکنم که آنرا تصویب بفرمایند.

جمعی از نمایندگان - آقا بفرمایند طرح را بخواهد .

اربدلان - استدعا میکنم امضاء ها را هم بخواهند .

نایب رئیس - طرح قرائت میشود :

رباست معظم مجلس شورای ملی

از نظر تأمین آزادی کامل و اینکه کمترین توهی برای اظهار نظر در انتخابات دوره پانزدهم مجلس شورای ملی برای هیچیک از افراد ملت ایران دریش نباشد امضاء کنندگان ماده و احده ذیل را باقید دوفوریت پیشنهاد و تقاضای تصویب آنرا داریم .

ماده واحده - انتخابات پانزدهمین دوره تئینیه مجلس شورای ملی
یکماه بعد از تغییله خاک ایران از قوای بیگانه بعمل خواهد آمد.

امیدیبور - محمد رضا تهرانچی - روحي - بین استهباری - سید کاظم جلیلی - حافظی
تولیت - عاد تربتی - منصف - فرج - اردلان - نوالقدر - محمد علی امام جمهور - اقبال -
سیف پور - فاطمی - صفوی - خلیل دشتی - جبار علی امامی - مخبر فرهنگ - گله داری -
سریپ زاده - ظفری - محمد طباطبائی - دولت آبادی - نبوی - دکتر طاهری - مهدل -
خلعت پری - پور رضا - اخوان - فاطمی - دکتر معاون - بوشهری - ساسان - آریه تعالی -
حشمتی - محمد علی مجد - فولادوند - مهدی نازی - بهبهانی - اعتماد التولی - جواد
سعودی - خاکباز - دکتر مجتبی - مجیط - ذوالقاری - سلطانی - قوه الاسلامی -
دکتر کیان فیروز آبادی - اسد - ارباب گیر - فرود - دهقان - مهدی ضیائی - صدریه -
رفیعی - مرآت استهباری - ملک مدنی - عباس سعیدی - دکتر هبدی - جمال امامی -
فتومی - افشار صادقی - آصف - شریعت زاده - قبادیان - موبد نابتی - هستانی - فرهودی
شقائی - دکتر آفایان - ثابت - سندیجی - امینی .

نایب رئیس - یک اسم هم غریباً لایقراء است آنها که خوانده شد ۷۹ اسم بود.
آقای فیروز آبادی هم قبول فرمودند.

ناگفته نمایند بطوریکه نگارنده از آقای دکتر مصدق شنیده ام در روز هزبور
قبل از تشکیل جلسه علنی و تقدیم طرح فوق الاشعار، نمایندگان اقلیت ۲۶ نفری
در اطاق مخصوص بخود در مجلس بودند و نسبت بجریان روز تبادل افکار
مینمودند برای اینکه طرح مزبور در صالح مملکت اصلاح شود و در جلسه علنی
مجلس شورای ملی بین نمایندگان اکثریت و نمایندگان اقلیت اختلافی حاصل نگردد
به پیشنهاد دکتر مصدق آقای حکمت با نمایندگان اکثریت داخل مذاکره شدند
و لی تبعیه ای نگرفند و بلا فاصله زنگ مجلس بصدای در آمد و نمایندگان اکثریت
یکی بعذار دیگری وارد جلسه رسمی شدند، دکتر مصدق هم برای اینکه در مجلس
اشکالی نشود بر طبق نظریات نمایندگان اکثریت پیشنهادی در دو سخه^(۱) نوشت و با هضمه
چند نفر از نمایندگان اقلیت رسانید که هر وقت جلسه و سمیت یافت تقدیم مجلس کند
اکنون عین پیشنهاد :

« برای تجدید نظر و اصلاح قانون انتخابات در صدور فرمان انتخابات
سه ماه تأخیر شود .

دکتر محمد مصدق - تیمور تاش - غلامعلی فریور - بهادری - دکتر فلسفی
مهدی عدل - فرهانه همانیان - رضا حکمت - افخمی - رفیع »

(۱) دو سخه برای اینکه اگر نتواءول ازین وقت نخه دیگری با مقام همان امضاء
کنند گان حاضر باشد که فوراً تسلیم و باست مجلس شود .

که یکی از اعضاء کنندگان آن خود آقای حکمت میباشند و موقعی که آنرا امضا نمودند هیچ اظهار نکرده‌اند که پیشنهاد دیگری هم قبلاً بدستگاه مجلس داده‌اند این بود که نماینده اول تهران با نهایت اطمینان به پیشرفت کار وارد جلسه شد و یک نسخه از پیشنهاد را برای آقای نایب رئیس فرستاد که پیشنهاد مزبور اول قرائت نشد زیرا پیشنهادات بترتیبی که داده میشود باید قرائت دو مسلم بود که پیشنهاد افرادی و قبلی آقای حکمت خیلی قبل از تمام پیشنهادات با آن دستگاه داده شده است

اینک عین پیشنهاد آقای حکمت (سردار فاخر) را در ذیل نقل مینمائیم:

پیشنهاد آقای رضا حکمت

«پیشنهاد میکنم بمحض اینکه تمام خاک ایران بر طبق پیمان سه‌جانبه از نیروی قوای مشغله تخلیه شد بالافاصله فرمان انتخابات صادر و انتخابات دوره پانزدهم شروع گردد»

این پیشنهاد با طرح نمایندگان اکثریت یکی بود با این اختلاف که آقای حکمت پیشنهاد کرده بمحض اینکه خاک ایران از نیروی متفقین تخلیه شد و پیشنهاد اکثریت این بوده است که «یکماد» بعد از تخلیه ایران، انتخابات شروع شود.

البته همکاری صمیمانه ایجاد میکرد این پیشنهاد را که برخلاف عقیده و اظهارات خودشان در کمیسیون بود، ندهندوایا اینکه لاقل همکاران خود را ازدادن آن مستحضر کند نه اینکه هیچ نگویندو پیشنهاد دوم را هم که مخالف پیشنهاد اول است امضا نمایند!!... هور دتر دیدنیست اگر همکاران خود را از پیشنهاد اول مطلع کردد. بود واقعیت میدانست که نقشه اکثریت چیست از حضور در جلسه امتناع میکردو اکثریت مجبور بود که درخصوص «تجدید نظر در قانون انتخابات» با اقلیت موافقت کند و با اینکه پیشنهاد آقای حکمت فقط قابل توجه شده و جریان قانون مصوب راطی نکرده بود پعنوان قانون تصویب شده بدولت ابلاغ گردید و از صدور فرمان انتخابات جلوگیری کرد زیرا پیشنهاد فوق با اصلاح است و با ماده العاقیه که در هر یک از احوال مشمول ماده ۷۹ نظامنامه مجلس شورای ملی است که چنین هقرر نموده است:

«هر اصلاح با ماده العاقیه که در ضمن مباحثات اظهار میشود باید دلایل آن بطور اختصار بیان شود و در صورتی که وزیر یا مخبر کمیسیون تقاضا نماید باید آن اصلاح با ماده العاقیه بکمیسیون رجوع شود - هرگاه ارجاع بکمیسیون تقاضا نشود در باب قبول توجه از مجلس رأی خواسته میشود مجلس پس از استماع اظهارات مخبر کمیسیون

در این باب رأی میدهد، اصلاح یا ماده المحتوی در صورت قبول توجه بکمیسیون ارجاع میشود.^{۱۰}

بنابر این پیشنهاد آقای حکمت خواه هاده اصلاحیه باشد و یا المحتوی هبایست اول بکمیسیون رفته و کمیسیون پس از غور و بررسی گزارش خود را بر له و با علیه آن تنظیم و تقدیم مجلس نموده باشد.

ماده ۲۳ نظامنامه برای اینکه کاری بدون دقت و رسیدگی از مجلس بگذرد که بعد موجب پیشمانی و ندامت بشود چنین مقرر نموده است:

«در صورت قبول توجه آن اصلاح بکمیسیون فرستاده میشود. درباره این قبیل اصلاحات نمیتوان همان روزی که پیشنهاد شده است رأی داد» که عقصود مقتن این است که بین قابل توجه شدن موضوعی و تصویب آن لااقل ۴۲ ساعت فاصله بگذارد تا نمایندگان مجال کنند در رأیی که برای قابل توجه شدن داده شده تجدید نظر نمایند ولی چون تصمیم نمایندگان این بود که ماده واحده بهر طریق که ممکن باشد طبق قانون یا برخلاف قانون بگذردو از صدرر فرمان انتخابات جلو گیری کند اینکار بعمل آمد و اکنون تمام مذاکرات نمایندگان راجع باین قانون از مذاکرات مجلس شماره ۱۹۶ صفحه ۱۳۹ بعد نقل میشود:

من مذاکرات نمایندگان

در باره طرح تحریم انتخابات

نایب رئیس - خوریت مطرح است.

شهاب فردوسی - وزیر کشور نیست نمیشود این طرح را مطرح کنید.

حاذقی - بوزارت کشور مربوط نیست این یک عمل منفی است.

هاشمی - کار انتخابات مربوط بخود مجلس است مربوط بوزارت کشور نیست.

دشتی - امسای آقای تهرانی هم هست که فرائت نشد.

نایب رئیس - عده اماها ۱۵ تا که باشد کافی است دیگر ضرورتی ندارد فوریت اول مطرح است آقای فرهودی.

فرهودی - بنده موافق اگر مخالفی صحبت کرد آنوقت بنده صحبت میکنم.

نایب رئیس - آقای محمد طباطبائی.

محمد طباطبائی - بنده موافقم.

نایب رئیس - آقای دهستانی.

دهستانی - موافقم.

نایب رئیس - آقای روحی مخالفید!

روحی - موافق .

نایب رئیس - آقای شریعت زاده .

شریعت زاده - بنده موافق .

نایب رئیس - آقای اردلان .

اردلان - موافق .

نایب رئیس - آقای شهاب فردوسی .

شهاب فردوسی - این طرح در واقع یک چیزی است که ما می‌خواهیم تصویب بکنیم که دوره چهاردهم وقتی تمام می‌شود، يك ماه بعد از دوره ۱۵ انتخابات آغاز شود یعنی معناش این است (اردلان - اینظور نیست آقا) ... اجازه بفرمایید (همه نایندگان) .

نایب رئیس - خواهش می‌کنم آقا رعایت سکوت و نظم را بفرمایید (صحیح است) و درین صحبت ناطق صحبت نکنند ایشان صحبت هایشان را که کردند هر کس که مخالف است باید صحبت کند .

محمد طباطبائی - شما هم مواظبت کنید که ایشان راجع بدوریت فقط باید صحبت کند .

نایب رئیس - بفرمایید آقای شهاب .

شهاب فردوسی - اگر فرض ما این باشد که انشاء افعه قوای ییگانه قبل از آن موقع قرارداد و عهد نامه ایکه مادرایم از ایران بروند البته فترت پیش نمی‌آید (صحیح است) اما اگر فرض ما این باشد که قوای ییگانه وقتی ایران را تخلیه خواهند کرد که مطابقت داشته باشد با آن تاریخی که در عهد نامه هست و چون دوره چهاردهم هم مقارن همان اوقات تمام می‌شود بنابراین چون يك ماه بعد انتخابات شروع می‌شود يك فترتی پیش می‌آید و در این فاصله که يك ماه خواهد بود انتخابات چون شروع نخواهد شد مجلس بلا فاصله بعداز دوره چهاردهم شروع نمی‌شود و بنابراین این طرح چون مخالفت دارد با قانون اساسی و لازمه اش این است که ما مشروطیت را تعطیل بکنیم (یکی از نایندگان - اینظور نیست) ... چرا وقتی که انتخابات شروع نشده و مجلس هم تمام شد فترت پیش می‌آید و مشروطیت تعطیل می‌شود بنابراین این يك امری است که در حقیقت می‌باشد دارد با قانون اساسی و ما می‌خواهیم این طرح را بگذرانیم بدون اینکه هیچ مطالبه کرده باشیم دراین قسم و از طرف دیگر آقایان مقصودشان این است که روزی بکشته فرمان انتخابات هم صادر بشود و مهندسا این طرح را ما تصویب بکنیم و انتخابات را يك ماه دو ماه با هرچه لازم باشد به تهیق بیندازیم برای اینکه فرمان که صادر شد بلافاصله انتخابات شروع نمی‌شود انتخابات سه ماه مانده با خرددوره چهاردهم شروع می‌شود بنابراین این طرح که کمال اهمیت را دارد درسنوشت ما، بنده مخالفم که ما بیاییم بدون فکر و با عجله آن را تصویب بکنیم .

نایب رئیس- آقای طباطبائی .

محمد طباطبائی - عرض کنم که از مقام ریاست هیئت‌نظری که شا اخطار لازمی و تذکر لازمی دادید که مراعات نظم را بکنیم ماهم حق داریم که از ایشان استدعا بکنیم که در صحبت ها هم مواظبت فرمایند که فقط مطابق ترتیب و نظامنامه صحبت بشود (صحیح است) الان فوریت لایحه ای مطرح است اگر کسی مخالف با فوریت است میتواند حرفش را بزند واستدلال بکند ولی بنده در صحبت های آقا ندیدم که با فوریت لایحه چندان مخالفتی داشته باشد و خودشان هم خستا کمال اهمیت این لایحه را تصدیق کرده و فرمودند

که مطالعه نشده، بمرخصان رسید که متوجه از ۸۰ نفر نایابنده مجلس این طرح را امضا کرده اند و میتوانم عرض نیکنم که تا حال ساقه نداشت است بلکه همچو نصیب قاطعی با مطالعاتی که از شش ماه پیش تا حالا شده است و همه آقایان شاهد هستند (صحیح است) مجلس شورای ملی تقدیم شده است (صحیح است) آقایان برای حفظ مصالح عمومی مملکت برای وعایت تمام اطراف و جوانب مسئله و رعایت نزدیک کامل که ما معتقد هستیم و عقبه داریم و استدعا میکنیم که مطالعی که پیش همه محرزاً است اینجا نگویید تا مالها در مقام جواب بر نیازیم اهمیت مطلب بقدری است که خود آقا تصدیق کردید که کاملاً امبت دارد و فرمودند مطالعه شاهد است که آقایان نایابند گان در جلسات خصوصی در خارج مجلس، در داخل مجلس در این باب مذاکره کردنده، مشورت کرده و بلکه لایحه جامع الاطراف با مطالعه کامل ب مجلس شورای ملی تقدیم شده است و من میدانم که قلبأو باطنآهی چندام از آقایان مخالف نیستند و خود آقایان شاهدید که اگر یکی از خیلی قلیلی از آقایان اعضاء تکرده اند این طرح را برای این است که صحبت زیاد تر با آن هفت هشت ده نفر شده است والاما همه میدانیم که این آقایان نایابنده مجلس هستند؛ ایرانی هستند و باید و معتقد و علاقمند به صالح مملکت هستند و اینهم بلکاری است خرفاً مربوط بکار داخلی مملکت و مرتبه بخود ملت ایران (صحیح است) و این نصیب که گرفته شده است بدون هیچ نظر است، یعنی وقتی بگوئیم قشون یکانه یعنی مربوط بقشون امریکا، انگلیس و روس (صحیح است) تمام قشون خارجی که در اینجا هستند وقتی خالک ما را بالذمam تعجب کردنده و یکماه از تعجب گذشت انتخابات دوره پانزدهم با اطیبان خاطر شروع و انجام خواهد شد و فتوتی هم پیش نماید (جمعی از نایابند گان - رأی رأی)

نایب رئیس - رأی میکیریم بفوریت اول این طرح آقایانیکه موافقه قیام فرمایند (اکثر بروخاستند) تصویب شد. فوریت دوم مطرح است مخالفی نیست (جمعی از نایابند گان - رأی رأی) رأی میکیریم بفوریت دوم این طرح آقایان موافقین قیام فرمایند (اکثر بروخاستند) تصویب شد - اصل ماده مطرح است آقای هاشمی ماده واحد را قرائت بفرماید.

جمعی از نایابند گان - اختیاری بخواندن نیست.

نایب رئیس - آقای دشتی.

دشتی - بنده موافق بعد از یک مخالف صحبت میکنم.

نایب رئیس - آقای طباطبائی.

طباطبائی - بنده موافق.

نایب رئیس - آقای فولادوند.

فولادوند - موافقم:

نایب رئیس - آقای رحیمیان شما مخالفید؟

رحیمیان - بلی.

نایب رئیس - بفرماید.

رحیمیان - این طرح ظاهرش طوری است که الله کسی که مخالفت میکند اظهار خواهند کرد و خواهند گفت که آقا موافق باماندن قشون اجنبی است از صورتیکه اولین کسی که در این مجلس راجع برقرار قشون خارجی و بیکانه از کشور ایران صحبت کرده است بنده بودم ام (اردلان - شا دوم کس بوده اید، بنده اول بوده ام) (خنده نایابند گان) و هیچ

شخصی که شرافت داشته باشد و خون ایرانیت داشته باشد با بودن فشون اجنبی در خاک خودش موافق نیست (اصح است) و این مخالفتی که بنده میکنم روی یک دلائلی است که میخواهم جزئی آغازان برآنم و تاریخ در آبه قضاوت کند. از ظاهر ابن طوح چنین استنباط میشود و چنین فرمیده میشود که در دوره پهاردهم فشون اجنبی در امور راجع با انتهاشان همه ای از اسبابه کنان دخلت داشته است و آغازان تصدیق میکند که این دخالت فشون اجنبی اگر بوده است بدست خود آنها بوده است و بست ایرانی انجام شده است و اگر ما بخواهیم حقیقت قضیه را رسیدگی کنیم و آن اشخاصی را که تحت تأثیر اجنبی فراور گرفته و تحبس کرده نیست همه را ب مجلس ایشان مجازاتی خواه آنها اسائل شویم محتاج به این طرح نشده‌اند و آن دولت و آن اشخاصی که تحت خود و تحت تأثیر اجنبی واقع شده‌اند و در اینکار دخالت پیدا کرده‌اند این آنها را است و است قدم میزند و از آنها قدردانی هم میشود (هدایاکار). اکثریت هم از آنها بشیار میکند) برای اینکه ما بخواهیم با این کار مساقط شناسیم چنی بخواهیم کسی تحت تأثیر اجنبی واقع نشود امروز ما باستی عده ای را تحت مجازات و مجازات بکشم و بلکه اعدام کنیم اگر ما این کار را میکردیم امروز محتاج بسایر طرح نبودیم (اصح است) و هر کسی وظیفه خودش را می‌داشت و بوظیفه خودش عمل میکرد حالا آدمیم این طرح باین صریق مورد نیاز است آغازان واقع شد و گفتند ولی مایخواهیم راجع بخودمان صحت کنیم، راجع بوضعیت این اسبابه کنان خلی صحت کنیم بنده راجع بفرادراد مرحوم فروغی داخلی بعثت من شوم که آیا بنفع ایران بوده است یا بضرر ایران بوده است تاریخ قضاوت خواهد کرد (یکی از این اسبابه کنان - این پیمان بنفع ایران بوده است) ولی وضعیت تثبت دوره سیزدهم بنفع ایران نبوده الان هم دلیلش را عرض میکنم فقط استدعا میکند که من بجهوته خارج از این را که صحت نمیکنم و سن اجازه بدهید که من دلایل خودم را عرض نمیکنم (محمد حناصیانی) از موضوع خارج نشود (آقای رحیم) برای اینکه نظر ملت ایران این بود که چون اینها اشخاصی بودند که در دوره دیگران تویری انتقام شده - خودند ما آنها مخالف بودند و مرحوم فروغی آورد این را تثبت کرد و این اسبابه کنان مجلس هم بنفع دوره آیه و بضم دوره پهاردهم دولتی آوردند روی کار و اشخاصی را در حوزه انتقامی خودشان فرستادند و از درست دولتی که بدت آنها روی کار آمدند بود بنفع خودشان اسماهه کردند (هاشمی) - بس جراحتی شدت آنها انتقام شده‌اند) ... و این بدعی بدی بود که ملا این پیغمبر دوره پهاردهم هم باقی است و کی میتواند ادعا بکند از این اسبابه کنان معترض که راجع با این اسبابه اسماهه از اینها و مرماندارها و مأمورین حوزه انتقامی خودش دخالی نمکرده است؟ (هاشمی - نده) (هدایاکار - بده - ولی ۲۰۰۰ غریبتر نیستم).

بس در این صورت این فدرت و این بدعی بدی که ایجاد شده است این بنفع نمایندگان معتبر و سمع انتقامی آنها ایجاد خونهند شد و امروز این وضعی که بیش آمده است و این رویه ای که بیش آمده است و این رویه ای که ما بیش گرفته ایم بقیده بنده این دو بنفع ملت ایران که میخواهند آزادی از آنها و کبل انتقام کنند نیست (چنی از این اسبابه کنان - بحکم این) (بنی - عقبه که آزاد است) ... بنده که اینجا صحت میکنم نام یک فردی از افراد این کشور صحت میکنم من میگویم آقا فشون خارجی باید برود و در بودن فشون خارجی نمایندگان انتقامی بسند ولی ما از دست شما هم باید خلاص شویم (بنی استندیاری) - از دست خودشان خرمندیه) ... وضعیت شوارا هم باید در نظر گیریم بانه آن بعای خودش محفوظ ولی راجع خودشان هم باید صحت کنیم و حالا این طور بشه بیش نیز میکنم و قضیه

خودم را اینطور اظهار میکنم با این اعمال نفوذی که ما در حوزه انتخایی خودمان میکنیم یا میکنند و این قدرت هم بدهست و کلا است و مردم هم در مقابل این قدرت حق ایستادگی ندارند و تبیتوا اند ایستادگی کند بنا بر این آگر حقیقت "مامایی" هستیم بکشور خدمت کنیم و مایل هشتم خودمان را بنفع کشور فدا کنیم و در دوره چهاردهم هم که یتصدقین آفایان و به تصدیق ملت ایران ما برای کشور کاری نکرده ایم بس در اینصورت برای اینکه بدعت بدی که گذاشت شده راجع باعمال نفوذی که و کلا میکنند و راجع برویه ایکه در دوره ۱۴ انتخاذ شده است بده بیشنهاد میکنم دوازده طرح یک تصره ای اضافه شود که و کلای دوره چهاردهم از انتخابات دوره پانزدهم محروم باشند (احسن - صحیح است) (دکتر کشاورز بسیار صحیح است) - احسن (همه نایند گان) (یعنی استندیاری - آفرین).

نایب رئیس - خواهش میکنم بکذارید صحبت‌شان را بکند بفرماید آقا.

روحیمان - ... بده برای چه این بیشنهاد را میکنم؛ برای این بیشنهاد را که میکنم قدرت مملکت دست این و کلا است و این و کلا بنفع خودشان همه کار میتوانند بکنند (یعنی استندیاری - بس بفرمایید ما و کلا) ما و کلا، اگر ملت ایران بخواهد از این قدرت و از این بدعت بد جلو گیری کند دوره حل در نظر است ایته با وضع فعلی من طرفدار انقلاب نیستم، یکی یا انقلاب که قدرت را از دست این مجلس بگیرد و بتواند آزادانه برای خودش و کیل انتخاب بکند یا اینکه خود آفایان و کلا این فدا کاری را بکند چون عقیده بده در انقلاب نیست و عقیده بده براین است که اگر چنانچه ما بخواهیم حقیقت برای کشور فدا کاری کنیم و این طرح از صیم قلب برای ملت ایران است و خود ما هم که گفت ایم که در دوره چهاردهم خدمتی نکردیم و ملت ایران هم که از انتخابات ما در این دوره متنجز و متفاوت است، بهتر این است که ما در این دوره فدا کاری بکنیم و خودمان هم انتخاب نشویم (دکتر کشاورز - احسن) (یعنی استندیاری - احسن - احسن - احسن).

هاشمی - آقای رئیس یعنوان ماده ۱۰۹ بده اختصار نظامنامه دارم.

نایب رئیس - چه اختصاری؟

هاشمی - آخر اینها چه حرفهایی است که آقای روحیمان میفرمایند؟

نایب رئیس - خیر آقا، اختصار شما وارد نیست آقای دشتی بفرمایید.

هاشمی - اختصار بده مقدم است.

نایب رئیس - آقا اختصار شما وارد نیست بده باختصار های غیر وارد اجازه نمی دهم.

هاشمی - آقاییک مجلس اهانت شده است با خیر بر

نایب رئیس - خیر آقا چه اهانتی شده است بفرمایید آقای دشتی.

دشتی - عرض کنم چند کله است که مقدمه عرض میکنم با آقای هاشمی برای اینکه آرامشوند، عرض کنم یک چیزی که حتی در آقای زنجیان اینست که ایشان مرد خوش نیست مستند و ابدآ نظر بدی ندارند (صحیح است) و حرفهایشان مبنی بر سوء نظر نیست، حالا ممکن است در بعضی از حرفاهاشان قدری اشتباه بکند آن چیز دیگر است، چون ایشان مرد وطن - بوسی هستند و اگر اجازه بفرمایید همین موضوعی را که گفتند من جواب ایشان را عرض - کنم اولاً راجع بدوره سیزدهم صحبت کردند تثیت دوره سیزدهم بحقیقه ما یعنی انکار مرحوم فروضی بعد از دوره دوازدهم، در آن دوره یک هیجان و عصبیتی در جامعه ایران پر خود مجلس سیزدهم بود و هر چند در مجلس سیزدهم چندین جلسات شد و مرحوم فروضی چدیت -

کرد که راه قانونی برای اینکاریدا کند که انتخابات دوره سیزدهم را لغو کنند، راه قانونی پیدا نکردن و بنابراین انتخابات دوره سیزدهم را لغو نکردن و دوره سیزدهم باقی ماند، اما پاک نکته ای که اشاره فرمودید که وکلاه مداخله در انتخابات میکنند و استاندار برای خودشان معین میکنند بسوی دلیل بنده روشنان میکنم یعنی اینکه بوجب هین طرح و کلا او مداخله معروف خواهد شد برای اینکه وقتی مجلس تمام شد ما دیگر مداخله نمیتوانیم یعنی بکنیم لذا کار - استاندارها و درست کرده اند:

دشتی - بس بنابراین نظرشما بطور اتم و اکمل تأمین بشود برای اینکه اگر ما و کلامیغواستیم اخلال بکنیم ناییتی این طرح را تصویب کیم بس ما و کلامیغواهیم مداخله کنیم این یکی، یکی دیگر که خیلی هم اهمیت دارد اینست که شما یا هر دولتی اگر مداخله بکند و هر کیلی اعمال نفوذ بکند غیرازاین است که اجنبی مداخله بکند، ما در اینجا در مقابل یک امر علی واقع شده ایم و آن مداخله و نفوذ اجانب است وبالاخره بهمان نیت پاک و شربیگی که شما دارید تا غشون اجنبی در خالق مقدس ماست نباید انتخابات شروع بشود و بعد راجع باینکه اعمال نفوذ بشود یا نشود بعیده بنده هم البته باید میکنیم کرد که اعمال نفوذ نشود حتی میکن ایست که این لایحه را وقتی که تمام کردیم بنشنیم و قانون انتخابات را اصلاح بکنیم و پناظر من اکثریت قاطع مجلس با اصلاح قانون انتخابات کاملا موافق است (صحیح است) دوم اینکه میکن ایست ما یک هیئت پنج شش نفری از مردمان درست مملکت خودمان معین بکنیم که نظارت در امور انتخابات داشته باشند و ما همانطور که لایحه نفت را تصویب کردیم این لایحه را هم باید تصویب کنیم برای مصالح مملکت.

جمعی از نایابندگان - مذاکرات کافی است.

دکتر کشاورز - بنده با کفایت مذاکرات مخالفم.

اردلان - آقابنده پیشنهاد کرده ام.

نایب رئیس - با کفایت مذاکرات مخالفت نان را بفرمایید آقای دکتر کشاورز (همه نایاب کان) آقایان اجازه بسیبد من که بلدهستم مجلس و اداره کنم بنده که مخالف نظامنامه کار نیکنم، بفرمایید آقای دکتر کشاورز.

دکتر کشاورز - آقای دکتر مصدق در جلسه قبل فشار غیرقانونی را که اکثریت بر روی اقلیت در مجلس شورای ملی وارد میآوردند کردند و اینکه اکثریت بهیچوجه تغییرهاید با اقلیت مجلس شورای ملی همکاری کند (همه نایاب کان) (محمد طباطبائی - این از آن موارد بیست اینجا اقلیت و اکثریت در کار نیست) من یکنفر در مجلس شورای ملی باتسام هو و جنجال های شما می ایسم و صحبت خودم را میکنم و اگر بنا بشود کمه از اینجا یارون رفتم مرا بکشند هرگزی را که بعیده من بصلاح مملکت و ملت است من اینجا خواهم زد.

نایب رئیس - آقای دکتر من بسا اجازه داده ام که صحبتان را بکنید.

دکتر کشاورز - آقایان نایابند کان طریقی را بامضای بالغ بر ۲۰ نفر (یکی از نایابند کان - ۸۰ نفر) ب مجلس شورای ملی آوردند که کرم که تمام شابابان طرح موافق باشد اگر یکنفر در مجلس شورای ملی یا این طرح مخالف است اگر انسان هستند اگر دموکرات - هستند باید اجازه بسیبد صحبت کند (بین اسندهایاری - توهین نکنید) توهین نکردم آقای بین اسندهایاری شرط گذاشت روی این هیارت (یکی از نایابند کان - راجع بکفایت مذاکرات خود، یز نیم) باید اجازه بسیبد که اقلال یکنفر مخالف بشت تریبون حرف خودش را بزند

مباره تأخیر انتخابات
برای اینکه ملت ایران بداند یکروز مسکن است که شما ها اشتباه بگنید، یکروز در هیین مجلس (بین استندیاری - آقا شما نوہن میکنید) (دکتر طاهری - آقای بین چرا نیکندازید حرثان را بزنید) (بین استندیاری - شما حق ندارید تشریف بزید).
نایب رئیس - چرا ساکت نیشوبید آقا، شما هیچ با آین نامه احترام نسی کنارید !!

یهین استندیاری - وقتی من میشنوم که میگویند «اگر انسان هستید» نفعانمیتوانم با آین نامه احترام بگذارم.

نایب رئیس - آقای دکتر صبر کنید تا ماده نظامنامه را بخواهند بعد بفرمایند.
ماده ۱۰۹ - اگر در ضمن مباحثات و تطرق افترا و تهمتی بیکنی از نایندگان زده شود یا عقیده واظمه اار، برخلاف واقع جلوه داده شود نایندگان زده کور برای تبریه ورفع اشتباه اجازه نطق بخواهد بدون رعایت نوبت اجازه داده خواهد شد.

نایب رئیس - اگر بیکنی از نایندگان افتراضی زده شده است حق دارد صحبت کند
والان درین صحبت ناطق کسی حق ندارد صحبت کند اگر آقایان میخواهند مجلس منظم باشد باید رعایت نظامنامه را پکنند. بفرمایید آقای دکتر.

دکتر کشاورز - آقایان نایندگان من تصور نیکنم که هیچ ایرانی باشندی، هیچ ایرانی که این افتخار را بخودش میدهد که اسم ایرانی روی خودش بگذاره قول بگند که در مملکت او قشون اجنبی حتی متفقینش باشند وجود داشته باشد و من آن کسی را که طرفدار اقامت قشون اجنبی در ایران باشد چنانکه در دفعه قبل در مجلس گفتم آدم بی شرف و بستی میدانم (صحیح است) نه تنها کسی را که وجود قشون اجنبی را در ایران لازم میداند بی شرق میدانم بلکه هر کسی را که برخلاف مصالح مملکت و ملت و ملت بالاجنبی سروسری داشته باشد از آنها بول بگیرد و در این مجلس هم هستند و تو کرومذود آنهاست اوراهم بیشرف میدانم (صحیح است) و هستند در این مملکت از ۱۵۰ سال قبل خانواده هایی که آنها مزدور اجنبی هستند.

نایب رئیس - آقای دکتر از موضوع خارج نشود.

دکتر کشاورز - آقای ملک مدنی اگر اکریت مجلس اجازه بدهد من عنوان مخالف با این طرح صحبت بکنم صحبت میکنم، اگر اجازه ندهد از اینجا میروم.

نایب رئیس - صحبتتان را بفرمایید اما از موضوع لایحه خارج نشود.

دکتر کشاورز - این مطلب من بوط بلاعه است، شما اینجا طرحی میگذرانید که نقشون متفقین ما از ایران خارج نشوند انتخابات دوره پانزدهم انجام نگیرد بنابراین اجازه بدهید که من اول را بعله مان را بامتنعیان روشن بکنم بست این تحریون و ازان استدلال واستفاده بیکنم برای اینکه بگویم این طرحی را که شما بیشتر میکنید بصلاح مشروطیت و ایران نیست. نظر شخص من این است آقایان ۸۰ نفر هستید، رأی میدهید و این طرح تصویب نمیشود و در این مجلس شورای ملی ایران سابقه دارد که رای هایی داده شد و بعد از بیست سال یکنفر که با آن طرح مخالف بود ملت ایران او را شناخت که حق با او بوده است و بعد از بیست سال دیگرهم آقای طباطبائی ملت ایران قضاوت خواهد کرد که کدامیک از من و شما خیانت میکنیم یا من خیانت میکنم، باشان خیانت میکنید. بعد از تقدیر این مطلب که بپیچوچه هیچ ایرانی باشرف که من هم باجرت خودم را یک ایرانی باشرف میدانم موافقت با این نخواهد کرد که قشون اجنبی حتی متفقین مادر ایران باقی بساتند، اجازه بشهید

من یک خورده راجع بروابط مان با مناقب این صحبت کنم (محمد طباطبائی - آقا این مطرح نیست همه انسانند گان) ... کاملاً مطرح است اجازه بدید من پاک غلامه راجع بروابط با مناقب صحبت کنم من قبل از همه جیز برای اینکه مختصر صحبت کنم و میدانم که آنرا با هم عجله دارند ..

نایب رئیس - راجع بکفایت مذاکرات صحبت یکنید بعدم نوبت شما است آنوقت اگر موافقت کردند شما صحبتتان را یکنید .

دکتر کشاورز - دریک مجلس مشروطه تا يك غر با يك لایحه با يك طرح مخالف اساسی میکند شما حق ندارید رای بگیرید شما چرا دهن افیت و امنی بندید . طباطبائی - نوبت با ایشان نیست .

نایب رئیس - رای بگیرید . دکتر کشاورز - رای بگیرید آقا منکه مخالفت میکنم با این طرح اگر مراجعی پرست میدانید مرا رسوا کنید چرا نویگذار به من حرف خودم را بزنم !! ..

نایب رئیس - آقای دکتر کشاورز این صحبتها خارج از موضوع است چرا حرف اجنبي پرستی میزند !

دکتر کشاورز - من میزنم برای این که این افکار در کله بعضی از نمایندگان مفرغ هست .

نایب رئیس - این فکر را تکنید درباره کسی جنابالی که يك دکتر تحصیل کرده هستید چرا این حرف را میزند . طباطبائی - رای بگیرید رای مجلس قاطع است .

دکتر کشاورز بالای رای مجلس اصول مشروطت است . آقای ملت مدنی امر بیفرماید من میروم، شا جای رئیس نشته اید بیطرف باشید تصدیق میکنید که باید بگذارید بکفر مخالفت بکند .

نایب رئیس - من موافقم بنه از مجلس خواهش میکنم که موافقت بفرمایند ایشان مخالف هستند نوبت آقا هم هست اجازه بدهید یعنوان مخالف ایشان حرف هایشان را بزند بعد آقایان دیگر صحبت بکنند (بفرمایند - بفرمایند)

بیهدهانی - بنه یشنهد کفایت مذاکرات را کردم و حاضر هستم که بگویم چرا رای بر کفایت مذاکرات دادم و حالا هم مجلس رای می دهد که ایشان صحبت کنند اما حقش این است که بخود برمدم و مجلس و باشه و بلاحقه مردم کار نداشته باشد و ایجع باین قضیه که مطرح است صحبت کنند آیا این قضیه را قبول دارند یا نه دلایلشان چیست بگویند و بروند .

نایب رئیس - آقایان موافقت کند، نوبت ایشان هم صحبت شان را بکنند (بفرمایند) اما آقای دکتر راجع بسائل دیگر صحبتی بفرمایند اساساً این انکاری که در مجلس پیدا شده است که مادا ناسی باشی می کنم خودمان را ملوک می کنم این غلط است بنه که وظیفه خدمتگزاری دارم و از طرف شما انتخاب شده ام عرض میکنم که نسبت یکدیگرانی همه اهانت نکنم، اجنبي پرستی در این مجلس نیست امدواریم که هیچ وقت این حرف ها را بفرمایند .

دکتر کشاورز - اهانت شده است اما برای اینکه مختصر صحبت کرده، باشم اینجا ووابط خودمان را با ملل مختلف امر بکار عرض میکنم و عرض میکنم که بقیه من هر ایرانی